

DRAUGAS

KATALIKISKAS LAIKRAŠTIS PASVĘSTAS AME RIKOS LIETUVIŲ KATALIKŲ REIKALAMS.

VOL. II. (METAI II.)

WILKES-BARRE, PA. RUGSĖJIS (SEPTEMBER) 22, 1910 M.

No. 38.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER AUGUST 21st, 1908, AT THE POST OFFICE AT WILKES-BARRE, PA., UNDER THE ACT OF MARCH 3, 1879

DEVYNIOLIKTOJI NEDĖLIA PO SEKMINIŲ.

Lekcija. — Efez. 23—28. — Broliai: Atsinaujinkite jusų minties dvasioje, ir apsivilkite nauju žmogum, kursai yra sutvertas pagal Dievą teisybėje ir tiesos šventybėje. Todėl pametę melagystę, kalbėkite kiekvienas tiesą su savo artimu, nes esame viens kito sąnariais. Rustaukite, o nenusidėkite: tegul saulė nenusileidžia ant jusų rustybės. Neduokite vietos velniui. Kursai vogė, jau tegul nevagia, bet geriau tegul dirba, darydamas savo rankomis, kas yra gero, idant turėtų iš kur duoti reikalaujančiam.

Evangelija. — Mat. XXII, 2—14. — Anuomet pasakojo Jezus kunigų vyresniams ir Farizėjams prilyginimuose, tardamas:

Panaši stogas dangaus karalystė žmogui karaliui, kurs iškėlė vestuves sūnui savo.

Ir nusiuntė savo tarnus paprašytų užkviestus vestuvėms: o nenorėjo ateiti.

Vėl nusiuntė kitus tarnus, tardamas: Pasakykite užkviestiems: štai mano pietus pataikiau: mano jaučiai ir penukšliai yra paskersti, ir viskas gatava: eikite vestuvėms.

O jie apsileido ir nuėjo vienas sodžiun savo; o kitas prie savo vaizbos.

O kiti nutvėrė jo tarnus, ir apjuokė juos, užmušė.

O išgirdęs karalius, supyko: ir nusiuntęs savo kareivius, išnaikino anuos žmogmušius, ir jų miestą sudegino.

Tada tarė savo tarnams: Vestuvės yra gatavos: bet užkviestieji nebuvo verti.

O užtat eikite ant skerskelių: o kuriuos norint rasite prašykite vestuvėms.

Ir išėjė jo tarnai ant kelių, surinko visus, kuriuos rado, blogus ir gerus, ir pripildytos yra vestuvės sėdinčiais.

Ir įėjęs karalius, idant regėtų sėdinčius, ir pamatė ten žmogų neapsidariusi vestuvių rubais.

Ir tarė jam: Prieteli, kaip įėjai čia, neturėdamas vestuvių rūbų? O jis tylėjo.

Tuomet tarė karalius tarnams: Surišę jo rankas ir kojas, įmeskite jį į paviršutines tamsybes: tenai bus verksmas ir dantų griežimas. Nes daug yra pavadintų, bet maž išrinktų.

AR REIK VAIKŠČIOTI BAŽNYČION?

Šios dienos Evangelija yra paveizdu Dievo meilės gausumo: Jis mus sutvėrė, visu-kuom apdonavojo, atpir-

ko, įsteigė ant žemės Savo Bažnyčią, tą pokilį, į kurį visus kviečia, ir amžiną laimę parengė danguje. Męs Jam viską esame kalti.

Pirmiausiai tad kalti Jam esame kiek nors meilės, už Jo meilę į mus: "Mylėsi Viešpatį tavo Dievą iš visos tavo širdies", kaip Šventraštis sako (Deut. VI, 5.). Jei tad visą savo meilę atiduodi sutvėrimams, o Sutvėrėjui nieko, tai **mirtinai nusidedi** meilės šykštumu.

Kalti esame taip-pat Dievui kiek nors savo laiko už laiką ir amžinumą, kuriuos Jis mums duoda. Žinodamas Išganytojas, jog busime išstatyti ant pagundos išaikovoti visą savo laiką tik dėl savęs, skundėsi: "Ar negalėjote vienos valandos budėti su manimi?" (Mat. XXVI, 40.). Jei tad neveizinti Jo prisakymą: "Atmink šventą dieną švęsti", visą laiką dėl savęs apverti, o viešai Viešpaties Dievo pagarbai nei vienos valandos į savaitę nepaskirti, tai **mirtinai nusidedi** laiko šykštumu.

Bet ar jau vaikščiojimas bažnyčion, paklaus, yra būtinai reikalingas išganymui. Taip, atsakysiu, jei tik vaikščioti galima. Nes tasai pats Viešpats, kuris įsakė kiekvienam melsties, įsakė taip-pat kiekvienam ir viešose pamaldose dalyvauti. Jezus Kristus suvienijo savo mokinius į Draugiją, kurią Bažnyčia pavadino. Kad tos Draugijos nariai neužmirštų, kaip brangia kaina jie tapo atpirkti, Kristus įsakė jiems, ant visados, rinkties tinkamame laike ir tinkamoje vietoje, apvaikščiojimui Jo mirties paminėjimo, kurią Jis iškentėjo dėl jų išganymo. Taigi per Krikštą ir tu tapai tos didelės Draugijos nariu ir, kaipo toks, privalai viešose Bažnyčios pamaldose dalyvauti, pagal aiškų Kristaus įsakymą: "Tai darykite ant Mano atminimo. Nes kiek kartų valgysite tą duoną ir kieliką gersite, mirtį Viešpaties apsakysite, kolei ateis". (I. Kor. XI. 25.). "Kolei ateis", tai yra iki svieto pabaigai. Todėl viešos pamaldos, Kristaus Bažnyčioje, yra nuolata priedermė; ir tu, krikščionie, jei svarbi priežastis nesulaiko, privalai ant tų pamaldų pribūti, kad apsaikinėti Išganytojaus mirtį, prie Jo švento stalo dalyvauti, Jo švento žodžio klausyti ir savo tikėjimą viešai išpažinti.

Ir negali Dievui duoti tose pamaldose tik mažą saiką: vėlai į jas ateidamas ir anksti iš bažnyčios išeidamas. Vienne iš savo pamokinių Kristus įsako, kad "duoti gerą saiką, ir prikimsią, ir sukratyta, ir kupiną. Nes kokių saiku saikuosite, tokiu bus jums atsaikuota." (Luk. VI. 38). Ar gali tad tikėtis gauti pilną kartį nuopelnų būvimame gyvenime, jei pradžioje ir pabaigoje bažnytinių pamaldų po bertainį atimi? Juk ne. Saikas, kokį Dievui

atsaikavai, buvo puskartis; toks ir tavo atlyginimas turės būti. Todėl aukok Dievui pilną tarnystą, nepadalytą širdį. Jei tą padaryti atsisakysi, tai mirtinai nusidėsi šykštumu atidavimo Dievui prigulinčios Jam viešos pagalbos.

S.

KAS YRA KRISTUS?

Pereitos savaitės Evangelija parodo mums Kristų esant Dievu. Jis, kaip Dievas, atleidžia kaltininkui nusidėjimus ir, kad parodyti piktai manantiems, jog Jis tur galybę tai daryti, staiga gydo ligonį ir liepia jam nešties namon lovą, kurioje jį atnešė.

Šiais laikais mažai teatsiranda neišmanėlių, kurie nepripažintų Dievo buvimo. Regimasai pasaulis savo įstabilitumu ir tikslia tvarka per garsiai skelbia savo Sutvėrėją ir Dievo darbai per daug aiškiai parodo Jo išmintį ir galybę. Tečiaus atsiranda tokių, kurie, kaip tie Rašto Mokytieji neįtiki į Kristaus Dievybę.

Jezaus gyvenimas, mokslas ir darbai yra Jo Dievybės liudytojai. Patį netikintieji laiko Jezų už didžiausią žmonijos geradari, už išmintingiausią ir švenčiausią tarpe žmonių. Taip D. F. Straussas sako: "Genijaus ir Žmoniškumo šventynėje Kristui prigul pirmoji vieta, kaip nepasiekiamam ir neperaugštinamam doriškosios didybės idealui". Ištikro, nors krikščioniškasis svietas daug ir didžių šventųjų skaito, bet ir didžiausias tarpe jų yra tik silpnu Kristaus paveikslu. Kaip prie saulės šviesos ir aiškiausios žvaigždės temsta, taip prie Kristaus šventybės visos kitos šventybės nyksta. Jezus stovi žmonijos viduje geras ir romus be silpnybės, gina teisybę ir tiesą be nekantrybės. Jis sako į savo priešus: "Kas iš jūsų parodys manyje kaltybę?" Pilotas išduoda Jezų ant mirties, bet sykiu išpažįsta viešai: "Aš neatrandu jame jokios kaltės!" Už ką gi Jezus buvo ant mirties išduotas? Už teisybę. Užtai, kad pasisakė esąs Dievu. Kada Augščiausias Žydų Kunigas, atvestą pas save Jezų, viešai ir iškilingai po prisiega paklausė: "Prisiekinu tave per gyvąjį Dievą, idant pasakytumei mums, ar tu esi Kristus, Sūnus gyvojo Dievo?" Jezus atsakė: "Aš esmi!" Ir kad niekas apie tikrąją tų žodžių prasmę neabejotų, pridūrė: "Sakau bet jums, jog nuo šio laiko regėsite Žmogaus Sūnų sėdintį po dešine Dievo galybės ir ateinantį dangaus debesiuose.

Žmogus teisaus ir neaptemdinto proto negal užginti tiesos Jezaus žodžiams ir neįtikėti. Jei Jezus yra Dievas ir Dievo Sūnus, tai mes visi privalome Jam dieviškąją garbę atiduoti, Jo mokslą užlaikyti ir pagal tąjį mokslą gyventi.

"Jei mano žodžiams nenorite tikėti, kalbėdavo netikintiems Jezus, tai darbams tikėkite, idant pažintumėt, jog Tėvas yra manyje, o aš Tėvuje." Šių laikų netikintieji užgina Jezaus stebuklus; bet Farizėjai, anų laikų netikintieji negalėjo Jezaus stebuklų užginti, nes juos matė. "Ką veiksime? kalbėjo jie, nes tas žmogus daug stebuklų daro!" Ir štai kokį jie būdą išrado savo netikėjimo išsiteisinimui: "Jis, sakė jie, daro stebuklus per Belzebubą, velnių vyriausįjį". Jezaus stebūkai buvo taip dideli ir taip įstabūs, jog jų išaiškinimui negalėjo mat už-

tekti sandaros su koku mažu velniu, bet reikėjo pa-velnių kunigaikščio. Farizėjus, nenorinčius tiesos matyti, Jezus pavadino ir aklais ir aklų vadovais.

Laimingi esame mes, krikščionys, kurie tikėjimą į Dievo Sūnų tvirtai savo širdyse užlaikome ir nužemintai su Petru išpažįstame: "Viešpatie, pas kągi eisim? Nes mes įtikėjome ir pažinome, jog tu esi Kristus, Dievo sūnus".

S.

KAS GIRDĖTI LIETUVOJE.

Betygala (Kauno apskr.). Rugpiučio 1 dieną vietinis sankrovininkas Lelis surengė lietuvių vakarą. Vaidinta "Tiktai niekam nesakyk". Varg. Jogmino choras padainavo apie 20 dainų; grojo triūbų orkestra, kurią vedė Digrys; paskui buvo šokiai ir skrajojanti krasa. Viskas nusisekė labai gražiai.

Lieplaukė (Telšių apskr.). Jau antri metai, kai atsirado čia "stebuklinga" daktarė ir lupa gausų pelną. Tam sus žmoneliai tiki apgavikei ir duoda jai gerą uždarbį.

Panevėžys. 30 liepos atsilankė pas mus kažin kokiai marijavitai ir kalbino žmones prie naujo tikėjimo. Žmonės pirma jį skaitė už kvailį, o paskum pamatę, kad jis ištikrųjų nori žmones suklaidinti, išvarė jį laukan.

Stakliškės (Trakų apskr.). Mūsų vietinis klebonas rūpinasi žmonių švietimu, bet tuo tarpu darbas sunkus, nes žmonės šviesos nemėgsta. Atvažiavęs akademijos auklėtinis kun. Purickas taipogi uoliai darbuojasi šviesos platinime. Jisai taipogi labai gražiai sako pamokslus.

Kviedaina (Resėnių ap.). Kviedainos bažnyčioje Liepos 25 d. po mišparų iškilingai priimta iš liuterionų į katalikų tikėjimą tėvai su šešetu savo vaikų. Tai į visus bažnyčioje susirinkusius padarė gilų ir malonų ispūdį. Kiekvienas norėjo arčiau pamatyti tą trokštančių tiesos būrelį. Turėdami rankoje po žvakę, įėjo bažnyčion drauge su savo krikšto tėvais. Atsiklaupus jiems prie didžiojo altoriaus, užgiedota himnas "Veni Creator", paskui atlikta tolimesnės apeigos. Po visa-ko vietinis klebonas pasakė prakalbą apie šv. Dvasios malonę, kuriai apšvietus žmogaus protą, žmogus susipranta ir, pametęs klaidas, eina prie tiesos.

Kaunas. Mergaičių amatų ir naminio ūkio vedimo mokykla prie Moterų Katalikų Draugijos Kaune. Yra tai naudingiausia mūsų padėjime įstaiga. Baigusios ją mergaitės noriai grįš į Lietuvos sodžius prie paprastojo gyvenimo. Jos, kaip išmintingos pralavintos "gaspadinės—dėdienės", prašalys iš sėklyčių nemazgotas grindis, suverstas neklotas lovas, musių apdergtus neatidaromus langus, ir t.t.

Šeimynkambariuose jos prašalys mūsų garsingus "šaukštadėčius" su įstatytais tenai purviniais šaukštais — o gal dar įves šeimynos valgydinimą iš paskirtosios kiekvienam lėkštės (torielkos), prašalinę paprotį duoti visiems valgyti iš vieno "bliūdo". Juo daugiau mūsų lietuvių mergaičių pereis tą mokyklą, tuo greičiau apsišvaris

ir pagrozės mūsų grinčios ir kasdieninis lietuvių apsiėjimas.

Po 10—15 metų nepažisime savųjų. Tikrai dings tie purvini, neprausti, su išsūtusiomis panosėmis vaikučiai. Pagrozės mūsų grinčios gyvenimai, nebematysime šeriant priemenėse deglių, o vištų priterštosios pečkos žiemos metu nenuodys plaučių.

Viską tai padarys pralavintoji Lietuvos "dėdienė".

Mokslas toje mokykloje tęsiasi dvejis metus. Per metus už mokslą ir išlaikymą mokama 150 rub., ko-gi, rodos, pigiau ir greičiau!

Pragyvenusi vos porą metų, toji mokykla sudarė šiemet pirmąją savo veikimo parodą. Gaila tik, kad, kaip visuomet lietuvių daroma, padaryta tylomis ir tarytum nedrąsiai.

Nevisai kaltinamos tame moteris. Priežastimi neapskelbimo laikraščiuose buvo aplinkybė, kad pervėlai gauta tinkamas vyriausybės leidimas.

"Šaltinis".

Ukmergė. Pasisaugokime. Daugel vietose Ukmergės pavieta užniko mirti vaikai nuo kruvinės. Augustieji tankiausiai išgyja. Bet saugoties visiems reikia, kad neužsikrėsti. Nevalgyti neprinokusių arba sugedusių vaisių, negerti degtinės nei alaus, užlaikyti ir švariai triobas iššluoti, sąslavų ties durimis nelaikyti, o toji baidi liga sumenkės. Švarumas ir atsargė niekad blėdies nedaro, tuolabiau šimet, kada Rusijoje kolera taip baisiai isivyravusi.

Palanga. Svečių maudininkų skaitlius šimet bent kiek didesnis, negu pernai. Policijoje paliudyta šimet šimtu pasportų daugiau negu pernai met. Tikrai trumpiaus stovima svečių dėl blogo oro. Lietuvių burelis—dvasiškių ir svietiškių, šimet didesnis, negu pernai. Taipogi pasididino skaitlius lenkų iš Rusijos gilumos, lygiai ir pačių rusų; kaikurie atvyko nuo Kaukazo, Odesos. Mat Palangoje esą pigiaus, švariaus ir vanduo stipresnis. Užtat varšaviečių lenkų skaitlius gerokai šimet sumažėjo. Statomos naujos maudyklos — tokios, kaip Liepojuje, — Kurhauze ir sodne elektrikinis apšvietimas. Tikrai privažiavimas posėnės lieka vargingas ir brangus.

Ketinama Palangoje esamąją progimnaziją pertaisyti į 8-klesę gimnaziją ir paskirti ją ypatingai silpniems mokiniams iš visos Rusijos. Tam tikras įstatų sumanymas liko jau įteiktas Valstijos Dumai. Prie gimnazijos ketinama įtaisyti paliegusiems mokiniams internatą (bendrą užlaikymą). Tam sumanymui yra prielankus Rygos apšvietos globėjas, Maskvos bajorijos vadas ir patsai ministrų pirmininkas Stolipinas. Gr. Tiškevičius žada naujai gimnazijai prirengti butą. Atsidarius gi gimnazijai gal greičiau ir gelžkelio galima būtų į Palangą susilaukti.

Lenkiškasis p. Miškauskio iš Lodziaus vedamas teatras visą vasarą stovėjo apituštis. Daugiausia, kad prisirinkdavo užpakalinė teatrėlio pusė (viso labo jame telpa 230 žmonių). Lenkai sakos daug geresnes "štukas" esą matę Varšavoje, nors ir p. Miškauskio trupa lošė visai neblogai ir parinkdavo rimtus dalykus. Bet ir atvykusi publika neperdaug mandagiai užsilaikydavo, susirinkdavo vėlai, dėlto vaidinimas prasidėdavo pusvalandžiu, o kartais net visa valanda vėliau, kaip rodė apgarsinimas. Vaikė-

čiodavo vaidinimo laike, trunkydama durimis, krimsdama riešutus. Sufleras kartais šaukdavo ne menkiaus už artistus. Žodžiu sakant, kaip danguje taip ir ant žemės.

Ibutonys (Kauno g.). Viena mergina išėjo į mišką grybauti. Užpuolė ją trys šunys su kale ir kuotik gyvos nesuėdė. Laimė tik, kad tuo laiku ėjo per girią miško sargas, kurs ir apgynė tą nelaimingą mergaitę nuo šunų. Gydytojas suskaitė pas ją apie 40 žaizdų. Ligonė be vilties.

Vilnius. Vilniaus gubernatorius uždėjo 100 rublių štropos ant Kronių klebono Vaitiekuno už įrengimą procesijos be pavelijimo vyresnybės.

Labunava (Kauno gub.). Kad ukininkui triobos geros, tai stogai kiauri, — kad arkliai geri, tai ratai prasti. Taip ir su kitais. Teko man būti Labunavoje per atlaidus šv. Onos. Bažnyčia dailaus darbo, iš vidaus papuošta žolynais. Išėjo procesija, matau įtaisytus spindulius, puikius kryžius, dvi nauji vėliavi, baltą ir mėlyną. Pamokslai buvo du: lenkiškai ir lietuviškai. Ačiu kun. Dobužinskiui, ne vienam lietuviui užkietėjusią širdį sugraudino. Tiktai prie procesijos neteko giesmininkų, prie vargonų vargonininko, prie vargonininko choro. Vargonininkas jaunas, bet griežimas rodos kad prieš 50 metų atgal. Pamačiau, kad Labunava daug jau pakilusi, bet tik kad giesmininkų netenka.

"Vienybė".

Vilniaus poliemeisteris prašo gubernatoriaus, kad padidintų policijos skaičių, taipgi jiems algas pakeltų, įsteigtų tam tikrą mokyklą ir t. t. Dabar esančių 399 sargybinių ir 56 "okolodočnikų" (neskaitant 8 antstolių ir poliemeisterio su kanceliarijų tarnautojais) esą permaža ant 200 tūkst. Vilniaus gyventojų. Poliemeisteris nori, kad sargybinių būtų 440, o "okolodočnikų" 80.

"Wiedzę", lenkų kalba einantį darbininkų laikraštį Vilniaus prokuratorius sustabdė ligi teismo nusprendimui už straipsnį "Sumanymai ir pajiegos" No. 28, š. m.

Tai jau antrą lenkų laikraštį Vilniaus prokuratorius "uždaro" kaip ir kalėjiman ligi teismo (pereitą savaitę tas padaryta su "Perkunu"). Ligšiol, paprastai, tik žmonės ligi teismo uždarydavo...

Pilviškiai (Suv. gub.). Vietinėje pašto dabar baidi netvarkė. Iš Amerikos pareinantys laišškai "nužiurėtų" žmonių buna atplėsti. Dėlei to kaikurie žmonės turi ir nukenėti. Apart to dar buna atplėšiami laišškai pašto sargo Jono Adomavičiaus pažįstamų merginų.

Kaip buvo pačtos viršininku P. Dulkevičius, tai to nebudavo. Nežinia kaip ilgai seksis tam Adomavičiui laiškus plėšinėti, nes jau yra prirodymai ir ketinama paduoti skundas. Pažiūrėsime, kas iš to išeis.

Visgi amerikiečiams ir šiaip visiems, kurie turi kokius susinešimus per Pilviškių paštą, reikia būti atsargiems, kad kitų neįkliudyt ir patiems nepakliūt. Vienas jau pakliuvo per laiškus.

Kratos ir areštai. Rugp. 24 d. n. sk. pas Kačergienę, Liudvinavičiutę ir Lozoraitį buvo kratos. Pas Liudvinavičiutę buvo užėjęs Pranckabūdžio Aglinskas, tai ir tą suėmė ir išvežė Vilkaviškio kalėjiman. Lozoraitį paliko liuosą.

Vaitkabilių valsčius (Vilkav. pav.). Apie rugpiučio vidurį (n. sk.) buvo valsčiaus sueiga. Pavasari buvo rin-

kimai teisėjo ir lovininkų, bet valdžia vieno lovininko neužtvirtino... Dabar reikėjo rinkti kitas. Vienas dalykas puola į akis — tai pastatytų kandidatų egzaminavimas. Buvo paduota rusiškas raštas, kurį reikėjo perskaityti; kuris neperskaitė — buvo atmestas. Bet reikia priminti, kad kartais yra raštai, kurių patsai rašytojas neperskaito. Puikus išgalvojimas...

Seirijai (Suv. gub.). "Žiburio" skyrius gyvuoja ne blogai. Susirinkimams turi pasamdęs puikų namą. Užlaiko taipgi "Ubagyną". Kaip pritrūksta prieglaudoj maisto, prieglaudos komitetas paskiria per kokį kaimą pervaziuoti parinkti maisto. Nutarta dar padaryti viešos paskaitos. Yra čionai ir blaivybės draugija su daugiau kaip 200 narių; priguli daugiausia moteris.

— Seirijų miestelis mažas ir apskuręs, yra valsčiaus raštinė, monopolis ir apie 11 žydų smuklių.

Rėtavas (Ras. pav.). Liepos 28 d. kaime Liegų sudegė trijų ukininkų 12 butų. Priežastis gaisro — neatsargumas — moteris ugnį sukurusios paliko duris atviras, vėjas išnešė ugnį į stogą ir po visam.

Kupiškis (Ukmergės pav.). Kupiškio miestelyje labai serga žydai sunkia liga — tifu (karštinėmis). Liga tęsiasi jau daugiau kaip du mėnesiai, sergančių yra jau daugiau kaip 300. Miršta gi į dieną po 5—10 žmonių ir daugiau. Dabar jau ta liga ir į kaimus perėjo, nes žmonės nesiliauna girtuokliavę ir belandžiodami po smukles užsikrečia. Nors policija ir įsakė neiti pas žydus nieko pirkti ypač iš valgomų daiktų, bet žmonės ant to nepaisė ir juokavo, kol nepasijuto nelaimėję. "Lietuvos Ukininkas".

Baumė už straipsnį. Dienraščio "2 grosze" redaktorius kun. St. Milkovskis nubaustas Vilniaus gubernatoriaus 50 rublių už tai, kad padėjo dienraščio No. 25-jame "vežėjo laišką", kur buvo pasiskusta ant Vilniaus policijos elgimosi su vežėjais.

"606" Vilniuje. Vilniaus daktaras p. Jacuta, atvykęs šiomis dienomis iš pasivažinėjimo po užsienį, buvo pas garsojį d-rą Erlichą Maino Frankfurto mieste (Vokietijoje) pasitartų dėlei jo išrastojo prietaiso "606". Taip vadinasi neseniai d-ro Erlich'o ir jo padėjėjo japonų daktaro Hattos išrastas naujas blogosios ligos gydymo būdas. Sulyg žinių, iš visų pasaulio kraštų, kur tasai būdas jau pritaikinta, prietaiso "606" veikimas esąs stačiai stebuklingas. Buk jokie vaistai negelbėjo ir jau jokios vilties nebuvo, kad ligoniai išgytų, d-ro Erlich'o išradimas į kelias dienas ligą visiškai išvarė. Dabar visi miestai rūpinasi išgauti iš d-ro Erlich'o tų jo prietaisų. Bet jisai, kolei dar galutinai nėra ištirtos visos to būdo gydymo pasekmės nenori paleisti savo išradimo plačiai žmonėms. Tik žinomiems daktarams ir didžiausiems ligonbučiams pasiseka išgauti "606" ir tai tik mokslo tikslams, o ne privatiškai gydytojų praktikai. D-ras Jacuta, kuris yra Vilniaus gub. gydytojų inspektorium, prašė iš d-ro Erlich'o leisti jam parsigabenti "606" Vilniun. D-ras Erlich'as prižadėjo tik už mėnesio išsiųsti savo prietaisą Vilniun, kur išpradžios jisai bus vartojamas tik valdžios ligonbučiuose.

Kaunas. Rugpiučio 15 d. naktį Reichreligmano viešbūtyje atsitiko kruvina drama. Prieš keletą dienų tame viešbūtyje viename kambaryje apsigyveno kažkoks Moro-

zovskis, 23 metų, iš Vologdos, ir kaunietė Ona Čechovskaitė, 24 m. Tą dieną atėjo pas juodu kažkoks Ankudinovas, kurį kitkart mylėjusi Čechovskaitė. Ankudinovas šovė į Čechovskaitę ir Morozovskį. Pastarasis, nors pašautas, išsoko per langą ir ėmė šaukties pagalbos. Tuo tarpu Ankudinovas ėmė piaustyti peiliu Čechovskaitę, kolei ta nekrito alpdama iš sopulio. Tuomet A. šovė pats sau kakton, bet kulipka atšoko nuo kaktakaulio atgal. Tai matydamas A. persipiovė sau gerkle, Nugirdę šūvius viešbūčio tarnai pašaukė policiją, kuri, atėjusi, ir išlaužusi duris, rado A. negyvą, Č. buvo vos gyva.

Bene kolera? Kaišedorių miestelyje (Trakų ap.) susirgo, visai kaip kolera, Trakų miestelėnas Jurgis Ručinskis ir greitai mirė. Mirusiojo viduriai nusiūsta Vilniun ištirti — ar kolera jisai mirė, ar gal kuo kitu.

Šauliai. Šiaulių kalėjimo viršininko padėjėjas Juozas Kozakevičius norėjo iš brauningo nusišauti, nes, liepiant kalėjimo inspektoriui, buvo atstatytas nuo vietos. Bet yra patrauktas į teismą už viešbučio sudaužymą. Jis girtuvėse sukliūdavo su kai-kuo. Pataikė sau į petį. Sakosi, iš ne-tyčių. Kaltas girtavimas.

Eišiškės, Lydos ap. Rugpiučio 7 d. pasimirė paprasta Vėžonių sodžiaus mergelė Ona Žukauskytė. Ji minėtina kaip susipratusi tautininkė lietuvė, kuri labiausia jautė lietuvių skriaudą Eišiškių parapijoje. Daug vargo ir rūpesnio a. a. Ona pekėlė, visur vaikščiodama, kaip tos parapijos delegatė, visur puldinėdama, kad kaip nors sugrąžinus į savo bažnyčią nors kiek tiek lietuviškų pamaldų. Bet visi jos vargai ir rūpesčiai niekais išėjo. Daug turėjo nukentėti nuo savo klebono ir "lenkuojančių" parapijonų. Galop viską metusi, užsiėmė vaikų mokymu lietuviškai skaityti ir poteriauti. Ne vienas, lietuvis, jei ilgesnį laiką pasiliks neiškrypęs iš savo tautystės, tai tik per a. a. Onos Žukauskytės rūpesnį.

Bežemiai ir mažžemiai lietuviai įsidėmėkite! Suvalkų gub. per Valstiečių banką prieinamomis sąlygomis parduodama dvarai: **Seirijai, Straigiskė, Krykštonis, Džirmiškė ir Udrija.** Parduoda mažiausiai 6 margus — daugiausia 30. Perkant žemę, reikia įmokėti 10 nuoš. visos sumos, už likusius pinigus mokasi 40 nuoš. per dvi rati kasmet — ilgiausiai per 41 metus. Pirkime minėtos žemės pirmeinybę turi bežemiai ir mažžemiai vietiniai gyventojai! Smulkmenas susižinoti galima pas banko agentą, nuolatos gyvenantį Seirijų dvare, Seinų apskrityje, Suv. gub. Po metų, vietiniams gyventojams žemės viršminėtų dvarų neišpirkus, nebegalima bus pirkti; užtat pasiskubinkit! "Viltis".

IS LIETUVIAKŲ DIRVŲ AMERIKOJE.

UTICA, N. Y.

Lietuvių šiame mieste yra bent į šimtą šeimynų, tik liūdnas jų čia padėjimas, nes neturi nuosavos lietuviškos bažnyčios. Prisirašę prie vokiečių šv. Juozapo parapijos ir ten šventadieniais išklauso šv. mišių. Didžiausia lietuviams bėda, tai su išpažinčia. Mokantieji nors kiek anliškai atlieka ją pas minėtos parapijos kunigus, o nesusikalbantieji angliškai gyvena sau be išpažinties.

Visoje Syracuse vyskupijoje nėra nei vienos lietuviškos parapijos. Nuo neseniai apsigyveno Utica'je lietuvių kun. A. Deknis ir paragino vietinius lietuvius sutverti nuosavą parapiją ir rūpintis bažnyčią pastatyti. Šv. Kazimiero Draugija parėmė kunigo gerą sumanymą ir nutarė sušaukti mitingą to svarbaus parapijos reikalo apsvaistymui. Mitingas atsibus 2-tą dieną Spalių (October) ant nusamdytos salės po No. 89 Washington St., Utica, N. Y.

Kadangi šis susirinkimas nuspręs tolimesnį lietuvių dvasišką likimą, užtai mūsų tautiečiai iš Utica ir artimiausios apylinkės skaitlingai privalo susirinkti ant trečios valandos popietį į augščiau minėtąją salę.

Kad dar Uticos lietuviai šiek—tiek gyvuoja, reikia padėkavoti šv. Kazimiero draugijai ir josios pirmininkui, p. Krencevičiui.

Lietuvys iš Uticos.

PLYMOUTH, PA.

Ačiu Dievui, jau ir čionaitiniai lietuviai pradeda supracsti mokslo reikalingumą. Pirmiau nebuvo girdėta, kad lietuvių vaikai lankytų mokslaines. Vaikas vos spėdavo šiek—tiek pasiūgėti, tai tėvas, kaip matai, kabindavo krepšius ant pečių ir siūzdavo ant brėkerio (anglies malūnas). Apie mokslą nebuvo nei kalbos. Jei kas ir užmindavo, tai tėvas, suraukęs kaktą, atsakydavo: "O kam jam tas mokslas? ar jis paliks kunigu, ką?"

Negeriau būdavo ir su mergaitėmis. Mergaitė nespėdavo paaugti, kaip štai motina varydavo "pančekinēn" (žiakių dirbtuvė). Tokia mergaitė dirbdavo keletą savaičių uždyką, kolei pramokdavo darbą. Pramokus, ir-gi ne daug ką gaudavo — vos porą dolerių savaitei, bet neišmintinga motina mėgdavo pasigirti kitiems, sakydama: "Žiurėkite, kokią jau aš turiu pusmergę!"

Dabar jau kas-kits. Į kurią mokslainę nenuveisi, visur atrasi lietuvių vaikus besimokinančius. Dauguma lanko pradines mokyklas, bet turime keletą ir tokių, kurie eina augštesnį mokslą—High School. Beto, turime kelis jaunus vyrukus, kolegijose ir vieną seminarijoje. Kolegijas lankos šie vyrukai: Kelmelis, Šaulinskas, Stankevičius, Vyšniauskas; seminariją-gi—Struckus.

Žinoma, mes tuomi nesigiriame, kadangi dar tik pradžia — sėkla, kurią metame į žemę, kad atneštų vaisių. Bet turime viltį, kad esant derlingai žemei ir gerai sėklai, sulaukę piuties galėsime pasidžiaugti. Dieve duok!

Morkus.

BROCKTON, MASS.

Brocktonas nuo kaimyninių lietuvių aptartas, kaip socialistų, bedievių ir laisvamanių lizdas. Bet dėl garbės Brocktono lietuvių reikia pažymėti, kad tas nevisai sutinka su tiesa. Brocktone, kaip ir kitose lietuvių apgyventose vietose, žmonės didelėję daugumoje—katalikai. Parodo jau tas, kad velykinę išpažintį iš Brocktoniečių ši metą atliko apie 2000 žmonių. Mažai teliko, kurie apleido Velykinę.

Tiesa, socialistai ir jų pritarėjai veiklūs žmonės, visomis keturiomis stvėrėsi už darbo: kelia piknikus, sušaukia religijines disputas (mat prie to turi pašaukimą!),

kviečia Bostoniškius ir kitus (raudonuosius—pirmieviškus) Demostenus (oratorius—kalbėtojus), užsiiminėja šmeižimais ir dar kitais darbeliais. Bet nabagams nevyksta. Vienur jų Demostenus išgėdina ir išveja kaip (Grikštą per pikniką), kitur vėl paprastai publika neleidžia kalbėti, apdovanodama epitetais, koki ne pro šalį būtų ir pekliškomis dvasioms (kaip tai susilaukė ir p. dr. Šliupas). Žinoma socialistai nenusimena. Mano vis, kad savo idealus varu žmonėms galvosna suvarys. Nenori patėmyti, kad jie su savo idealais, nusenusiais, (ar marksizmu? Red.) apipelėjusiais, žmonėms įkirėjo, kad žmonės stengiasi jų atsikratyti. Stebėtina-gi, kad jie bevarydami žmonių galvosna savo idealus, jokios gėdos neišpažįsta. Tiek nukenčia su savo oratoriais, tiek kartų per nosį gauna, ir vis lenda į akis žmonėms, kurie jų neapkenčia, jų apsiėjimus tiesiog niekina. Tikrai cigoniško ar žydiško būdo — tik ne lietuviško.

Bet šitokie žmonės Brocktone — tai išimtiniai. Kiti-gi geri katalikai: Dievą ir bažnyčią šv. myli, dvasią ir romybę Kristaus stengiasi užlaikyti.

Prirodymu gali patarnauti tat, kad iš tarpo Brocktoniškių lietuvių šiuo metu net trys jauni vyrai įstoja į dvasiškas seminarias. Kas šiuose laikuose yra pažymėtina, nes visur atjaučiama stoka įstojančių dvasiškosna seminarijosna. Visi trys vyrai — geros doros, aiškių katalikiškų supratimų. Atsitolinę dideliais žingsniais nuo klaidingų svajonių. Viens iš jų Pranas Virmauskis, išauklėtas katalikiškoje mokslainėje šv. Laurent'o Montreal'e. Jam nesunku buvo pastoti tvirtu kataliku. Du kiti: Jeronimas Vaičiūnas ir Vincas Kiela — mokiniai Valparaiso Universiteto. Bet ir jie gryną, katalikišką dvasią užlaikė, neveizint į tos mokyklos protestonišką įtekme. Pr. Virmauskis įstoja į seminariją šv. Jono Brighton'e Bostono archidiecezijos, Jon. Vaičiūnas, kaipio alumnas Čikagos archidiecezijos, į seminariją Niagara Falls, Vincas Kiela prisirašęs prie Springfieldo diecezijos į sem. Montreal'e. Taipgi ir iš pasaulinių mokslų jieškančiųjų viens išeina iš Brocktono šį metą. Yra tai Kazimieras Sczesnulevičia. Jis taipgi nėsti po klaidinga įtekme, nemano stoti į eiles socialistikaujančiųjų, pulti į bangas laisvosios minties, nes įstoja į grynai katalikišką mokyklą Worcesteryje, į kolegiją tėvų Jezavitų "Holy Cross".

Vieną tik galima užmesti lietuviams katalikams brocktoniečiams, kad save daugumoje dalykų dar vis duodasi vadžioti už nosies paklydėliams, vadinantiems čion "sakaliukais". Taip po jų įtekme didžiausios mūsų draugijos, o paskendusi jų bangose mokslo draugija. Bet galima tikėtis, kad ir jose neužilgo atsikratys sakaliukų jungo.

Kun. V. Dr.

CAMBRIDGE, MASS.

Jau kelios savaitės, kaip joks korespondentas nieko nepraneša iš mūsų miesto. Tai-gi pasiryžau parašyti šį-tą aš, šiek-tiek pažįstas Cambridge'o lietuvių gyvenimą.

Rugpiučio 21 d. buvo pas mus juokingas atsitikimas. Antanas Voisiauckas, geras katalikas, turėjo pas save krikštynas. Iškilmen tapo sukviesti kaimynai, kurių tarpe buvo gerų katalikų, buvo ir cicilikėlių. Sveteliams "be-

simylint", tik štai J. Kieraitis, cicilikas, išsimaukęs degtinės, kaip pradės baubti veršiu... ir kojomis pradėjo grindis kapstyti, kaip veršis. Sako, piemeniu budamas Eržvilko parapijoje pas kokį tai poną veršius ganęs... Kieraičio pati, šeimininkas ir visi svečiai bandė jį apmalti — bet kur tau, kuo daugiau malšino, tuo daugiau cicilikas bliovė, taip kad net žmonės pradėjo rinkties nuo gatvių pažiūrėti, kas namuose darosi. Galop svietelis sugalvojo pasišaukti kunigą, kad iš ciciliko išvartų velnią. Atvažiavo kun. Krasnickas ir apžiūrėjęs nelaimingąjį "veršį", liepė duoti jam šalto vandens atsigerti ir išmesti laukan. Po tokios operacijos girtuoklis atsipeikėjo. Nuo tos valandos cicilikus pas mus pradėjo vadinti veršiais. Negelbėjo nei Kurėjų Kurėjo atvažiavimas iš Pennsylvanijos — žmonės vistiek cicilikus tebevadina veršiais.

Rugsėjo 5 d. parapija laikė balių savo bažnyčios nau-dai. Susirinko apie 2,000 žmonių, ne tik iš vietos, bet ir iš Bostono. Pelną buvo apie 500 dol. Klebonas pagyrė už romų užsilaikymą.

Rugs. 18 d. turėjo būti bažnyčios pašventinimas, bet Jo Malonybei antvyskupiui O'Connell'ui išvažiavus į Montreal'io iškilmės, ceremonija tapo atidėta tolesniam laikui.

Cambridge'ietis.

LEWISTON, ME.

Buvo čion atvažiavęs su prakalba p. Jonas Šliupas iš Pennsylvanijos. Vyras ant pažiūros būtų suaugęs: ir su barzda ir su storu sprandu, bet kaip pradėjo šnekėti, tai kaip vaikas. Pripasakojo visokių daiktų, bet daugiausiai kalbėjo prieš kunigus, tikėjimą ir bažnyčią. Jūs esate laimingi Lewistone, nes neturite nei bažnyčios nei kunigo! — šaukė svečias iš Pennsylvanijos. O ką, bro-lau, žinai, ar mes laimingi be bažnyčios ir be kunigo? Sakai, kad kunigai išnaudoja. O kam pats, atvažiavęs iš kažinkur, imi pinigus už "darbą", už pavartimą liežuvio? Mes kunigams nemokame uždyką ir už bereikalą. Jei mes kunigui mokame, tai už tat, kad jis mums patarnauja, mums gerą padaro. Mes neesame miškiniai žmonės, kad mums nerupėtų mūsų dvasiškieji reikalai. Mums reikia bažnyčios, reikia kunigo!

Lewistonietis.

Red. Prierašas. Įdedame šitą korespondenciją dėlto, kad 1, jina parodo, jog tolesnėse nuo Pennsylvanijos vietose apie p. šl. yra susikrovusios legendos; 2, yra tai protestas gero kataliko prieš savojo tikėjimo pažeminimą. Katalikų visuomenės sąžinė jau kyla prieš Šliupo etc. travestacijas.

MT. CARMEL, PA.

6-tą dieną rugsėjo pas mus buvo net triguba iškilmė — palaidojimas, vyskupo atsilankymas ir Žalgirio su-kaktuvės.

Bažnyčioj, gražiai išpuoštoje darželių gėlėmis, 7-tą val. ryte prasidėjo gailėstingos pamaldos, su trejomis Mišiomis, už dušią a. a. Vinco Valinčiaus, mirtinai užgauto anglių kasyklose, amžiaus 31 metų, iš Valinčių sodžiaus, Punsko parap., Suvalkų gub. Prie velionio grabo graudų pamokslą pasakė kun. V. Dargis iš New Phil'ės. Kaip

žmonės sako, kad lietuviškoje parapijoje dar pirmasai atsitiko taip iškilmingas palaidojimas.

9:15 val. prieš piet atvyko J. M. J. W. Shanahan, Harrisburgo vyskupas, užkviestas vietinio klebono dir-mavoti. Prie šv. Dirmavonės priėjo 167 asmenys. J. E. vyskupas negalėjo atsigėrėt gražiais vargonais ir gerai išla-vintu choru. Vietinis dekanas kun. Meuwese ištare, kad lietuviai perviršija visus Mt. Carmel'io bažnyčių chorus.

Po pietų parapijos salėje prasidėjo didelis balius (pik-nikas) — Žalgirio kovos paminėjimui. Lietuviškieji mu-zikantai nuolat griežė linksma šocą (?) ir valcą.

Sulyg programo, 8-ą val. vakare pasirodė ant estra-dos kalbėtojas, kun. Taškunas iš Shenandoah'o, kuris su-sigrūdusiai miniai sumaniai nupiešė aplinkybę ir svarbą kovos ties Žalgiriu.

Po kalbai, didysis ir mažasis choras padainavo kele-tą patrijotiškų dainų. Užbaigė (solo) vienas senukas, 70 metų, senobine daina apie "molinį, molinėlių puodą". Publika nustebus, kad senas žmogus taip augštai ir stipriai gali giedot, ilgai rankomis plojo...

6. d. š. mėn. mūsų apilinkėje siautė didelė audra. Griaustinis apdraskė liet. bažnyčios bokštą ir keletą namų. Elektrikos ir telefono vielos tapo sugadintos visame mieste.

Senas parapijonas.

WATERBURY, CONN.

Darbai pas mus eina ne blogiausia, tik labai sunkūs, o užmokestis mažas. Yra lietuvių, kurie ir gerai uždir-ba, bet kokio iš to nauda, kad, būdami girtuokliais, visą pelną smuklėse palieka. Mūsų gerbiamas klebonas, kun. P. Saurusaitis, kas nedėdienis iš sakyklos bara girtuok-lius, išaiškindamas alkoholio nuodingumą ir iškaltin-gai nupiešdamas graudų girtuoklio šeimynos padėjimą: moteris, girdi, amžinai susirūpinusios, sudžiuvusios, ba niekad sočiai pavalgyti neturi, silpnos, led paeiti begali, o dar tankiai beširdžių vyrų, jiems pasigėrus, mušamos... Vaikučiai, girdi, alkani, su įvairiomis įgimtomis ligomis... O kas, klausia, yra didžiausiu tu nelaimingų šeimynų ger-buvio priešu? — Alkoholis ir jojo mėgėjai — nedori vy-rai ir tėvai!

Taip kalba mūsų klebonas, ragindamas prie blaivy-bės. Klausyti godžiai klausome jo gražių pamokslų, bet toli gražu ne visi einame klebono nurodytu blaivybės ke-liu.

Lietuvys.

BOSTON, MASS.

Per New England'ą pervažiavo Šliupas ir keliose vie-tose laikė prakalbas. Visi bėgo, bet ne tiek paklausti, kaip pažiūrėti to pragarsėjusio žmogaus. Rodant Šliupą už pinigus, galima būtų padaryti neblogas biznis. Mat jo garbė lygi Herostrato garbei*).

Šliupas visur kalbėjo savotiškai, šliupiškai. Jo šali-ninkai plojo rankomis, priešininkai gnaužė kumščiomis, vietiniai laikraščiai parašė jam panegyrikus, ir tuomi Šliu-po komedija pasibaigė.

*) Herostratas sudegino puikią Dijonos bažnyčią, ir tuomi liko garsus.

Dabar yra laikas paklausti: kokią naudą lietuviams atgabeno tos prakalbos? Ar pakėlė jos žmonių dorą, ar sudrutino tarp lietuvių vienybę? Deja, atsakymas nepatvirtinantis. Dora, budama artimiausiame rišyje su tikėjimu, po šliupo užgaunančių tikėjimą prakalbų puola, smunka. Vienybė, ir taip menka tarp Amerikos lietuvių, dar susimąžina, o auga neapykanta, kasdama vis gilesnę duobę tarp vaikų tos pačios motinos. Galima neperdant kalbėti, kad visa neapykanta, kuri dega dabar tarp Amerikos lietuvių, tai vieno šliupo darbas.

Reikia dar pažymėti, kad katalikai su šliupu elgėsi kantriai. Niekas nei nemastė jį uždaryti į pakvaišelių daržą, kaip tai jo šalininkai mėgino daryti su tėvu Kazimieru. Negalima nepripažinti, kad fanatizmas ir netolerancija dabar (dvidešimto amžyje!) esti po pirmųjų pusei.

Bastenis.

PITTSTON, PA.

Rugs. 18 d. prasidėjo keturiasdešimts valandų atlydai. Altoriai tapo papuošti labai dailiai gyvomis gėlėmis. Buvo parėję ir nauji vargonai, kuriuos gauta nuo C. E. Morey iš Utica, N. Y. Choras, išmokytas vietinio vargoninko Betz'o (Pečiukonio), labai gražiai giedojo visas dienas. Šalia Luzernės ir Lackawannos pavietų kunigų atvažiavo su dvasiška pagelba taip-pat Schuykill'o pavieto lietuvių dvasiškijs.

LONDONAS, ANGLIJA.

Blaivybė smarkiai auga.

Buvo laikai, kada mūsų mieste lietuviai skaitėsi tarpu didžiausių girtuoklių. Tai buvo tuomet, kada lietuviai dar neturėjo čia savo parapijos ir savo kunigo, mokančio lietuviškai. Tada, žinoma, gerai ir būti negalėjo. Mat, giminės, o taipogi visi geri kaimynai ir dori pažįstamieji pasiliko už plačių jurių Lietuvoje: jie nebežino, nebemato, ką bedaro išėjusieji į svetimą šalį į Londono miestą. Išeiviai nebeturėjo čia, kas juos sudranstų, perspėtų, jei pradės blogai elgties. Nuo šv. Bažnyčios tuokart jie taipogi nedaug pagelbos teturėjo. Angliškai bei lenkiškai gerai nemokėdami, jie negalėjo suprasti ir neklausė pamokslų. Ir taip visai atšalo nuo tikėjimo. Jau jiems nei mišių, nei išpažinties, nieko nebereikėjo. Smuklė buvo užstojusi jiems bažnyčia. Susitelkdavo ištisi girtuoklių ir visokių raudonpyškių (kaip mes čia vadiname) susivienijimai. Kitaip ėmė pas mus dėtis kada mes, lietuviai, padaugėję sudarėme savo parapiją ir ant galo susilaukėme lietuvių kunigo. Ilgainiui mūsų tarpe atsirado jau ir blaivininkų draugija. Ji jau penkti metai vis auga ir auga, ačiu rūpesčiui mūsų klebono. Dabar blaivybės draugija labai sustiprėjo ačiu aplankusiems mus brangiems sveteliams iš Ameriko. Iš pirmo čia atsilankė grįžtantis iš Šventosios Žemės amerikiečių klebonas Saurusaitis. Jis bebudamas čia Londone padarė mums misijas ir tarp kitų dalykų labai ragino atsižadėti alkoholio gėrimų. Daug iš mūsų tarpo paklausė, ir blaivininkų skaičius gerai padidėjo. Neužilgo, paskui aplankė mus porai dienų kitas amerikietis klebonas, grįžtantis iš Lietuvos, kunigas Ku-dirka. Jisai vėlėi ne tiktai pasakė mums gražiausią pa-

mokslą bažnyčioje, bet dar atėjo ir į mūsų blaivininkų draugijos susirinkimą mūsų parapijos klube. Čia jisai pasakė labai puikią ir aiškią kalbą apie girtybės vodingumą. Aiškino tai pavyzdžiais iš Amerikos darbininkų gyvenimo, kaip jie tankiai sukiša į butelį netiktai visą savo turtą, bet ir sveikatą. Išaiškino kodėl alus, degtinė ir kiti svaiginantys gėralai yra taip vodingi sveikatai, kodėl ir kaip jie gadina žmogaus vidurius. Mes čia esame jau daug girdėję gražių prakalbų nuo aplankančių mus svečių. Bet tokios aiškos, visiems žmonėms suprantomos ir užimančios kalbos dar, regis, nebuvome girdėję. Kalbėtojas tankiai kreipėsi į klausytojus su visokiais užklausi-mais, kurie mus labai prilinksmo ir palengvino dalykų supratimą. Ant galo labai teisingai pasakė, kad ne tada laikas pastoti į blaivininkus, kada nuo girtuokliavimo viduriuose rasis gumbokai, o ant veido vietoje nosies atsiras slyva. Laikas stoti į blaivininkus tuojau, dabar pat, kol dar neprarasta sveikata. "Vyrai ir moterėles! — sušuko jisai, — visi išmėginkite bent per vienus metus, kaip bus gerai, visai neragaujant svaiginančių gėralų!" Daugelis net iš tų, kurie dar neprigulėjo prie blaivininkų draugijos, prižadėjo išmėginti tai, ir vienus metus nei į burną nebeimti alkoholio gėralų. Būtų gerai, kad jie išpildytų savo žodį. Po tokių vieno metų jie jau nebenorėtų grįžti prie alkoholio.

Tą patį vakarą blaivininkai nutarė už koki 15 rublių parsitraukti iš Kauno lietuviškų knygelių, rašančių apie blaivybę ir apie alkoholio kenksmingumą. Tąs knygas mes skaitysime patys, o taipogi dalysime ir kitiems, dar neprisirašusiems prie mūsų blaivybės, kad ir jie apsišvies-tų. Kaip jūs manote, broliai lietuviai darbininkai Ameri-koje, ar neverta ir jums sumesti pinigų tam reikalui — ir parsitraukti iš Lietuvos tokių knygelių? Argi jūs užsi-leisite mums, Anglijos darbininkams? Argi jūs norėsite būti tamsesniais už mus?

Londono darbininkas.

SKUBINK PRIE JEZAUS.

Skubink prie Jezaus,
Jis tave šaukia,
Dušėlę pilną
Griekų didžiausių!

Atėjus pulkie
Prie jo ant kelių,
Melsk atleidimo
Klaidų biauriausių!

O širdis Jezaus
Meile prie tavęs
Visurkarščiausia
Visad liepsnoja.

Jis žiuri nuolat
Į širdį tavo,
Kožną jos jausmą,
Norą daboja.

Jei atleidimo
Nori sulaukti,
Daryk pakutą,
Ašaras liekie,

Griekus pameskie,
Jų aplinkybes...
Keliu dorybės
Eiti pradėkie!

Prašykie Jezaus,
Kad apšviest' protą...
Valia prie gero
Kad teiktų vesti.

Ir tokiu būdu,
Kad dušia tavo
Amžiną laimę
Galėtų rasti.

Juozapas Žiedelis.

DRAUGAS

**KATALIKISKAS LAIKRASTIS.
PASVĘSTAS AMERIKOS LIETUVIŲ KATALIKŲ
REIKALAMS.**

Eina kas savaitė iš Wilkes-Barre, Pa.

Kaina: metams \$2.00, pusmečiui \$1.00, trims mėnesiams 50 centu. Europoje ir kitur \$3.00

Adresas:

"D R A U G A S",
314 E. Market Str. Wilkes-Barre, Pa.

Raštus ir korespondencijas reikia siųsti pas:
REV. A. KAUPAS,
64 Church Street, Pittston, Pa.

Su visais reikalais reikia kreipties šitokiu antrašu:
"D R A U G A S"
JOHN S. LOPATTO, Manager,
314 East Market Street, Wilkes-Barre, Pa.

"DRAUGAS"

(THE FRIEND)

WEEKLY, published at 314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.

Subscription: \$2.00 a year, \$1.00 six months, 50 cents three months.

Rates of Advertising on Application.

SKAITYTOJŲ ATYDAI.

Primename visiems "DRAUGO" skaitytojams, kurių prenumerata jau pasibaigė, kad laikas ją atnaujinti, kitaip busime priversti sulaikyti laikraštį.

Kas prisijus mums prenumeratą už visus metus išaugsto, tas gaus uždyką grafią knygą vertės 1 dol.

Neapturėjęs nors vieno "Draugo" numerio, nelauk trijų mėnesių, bet tuojau duokite žinią "Draugo" administracijai.

"DRAUGO" Administracija.

REDAKCIJOS PASTABOS.

TMD. narys M. B. ("Tėv." No. 36) išnaujo pajudino "Lietuvių Žinyno" reikalus. Tuo vardu pavadintas ne kas kita, tik Lietuvos encyklopedija, t. y. susistemizuotos žinios iš Lietuvos istorijos, geografijos, literatūros, ekonomijos ir t.t. Butų tai eilė pagal abėcėlę sudėtųjų monografijų. Žinoma, rašant monografiją, reikia tam tikro prisirengimo, reikia medžiagą semti iš pirmųjų šaltinių, ne iš antrų arba trečių rankų, tą medžiagą persijoti per protingos kritikos rėtį — žodžiu, reikia būti specialistu — profesionalu. Bet ar mes daug turime tokių vyrų? Paimkime kad ir istoriją. Kokie buvo mūsų istorijos rašytojai iki šiolei? — Daukantas — diletantas; Valančius — diletantas; Zanavykas — taip-pat... Kaip rodosi, turėsime tik vieną A. Voldemarą, kursai sąžiningai ir plates-

nėse srityse pradės tardyti mūsų tautos praeitį. Archaiologas — negut tik vienas Basanavičius... Lietuvos florą bene tik vienas Matulionis tepažįsta ir tai dar klausimas, ar pilnai ir tobulai. Kalbininkų turime keletą, bet ir tie nesutinka tarp savęs (badai šį rudenį išeis lietuviškojo kalbamokslio dalis, sutaisyta visų kalbininkų bendromis pastangomis — duok Dieve, kad išeitų greičiau!). Ką-gi jau besakyti apie ekonomiją, fauną, pramoniją ir kitas ypatybes, surištas su Lietuvos vardu!...

Kol neatsiras specialistai, kurie pradės tyrinėti Lietuvą sistematiškai, sąžiningai ir bešališkai, tol nepažįsime savo krašto nei savo tautos tikrai ir atsakomai. Tai yra svarbus daiktas, nuo kurio priklausys "Lietuvių Žinyno—Encyklopedijos" svarba. Jeigu tas veikalas išeitų greitu laiku, tai turėtų mažai autoriteto, nes būtų surašytas beveik vienu diletantu ir dėlto sukeltų nemažai ginčų. Butų tai ne šaltinis, iš kurio reiktų semti žinias apie Lietuvą, bet greičiau sudrumstų ir sukraipytų žinių rinkinys.

Todėl, nors geidžiame iš visos širdies, kad tas svarbus veikalas pasirodytų kuogreičiausiai, tečiau, atsižiurint į faktą, kad mums truksta atsakomų specialistų, drįstame išreikšti spėjimą, jog atsakomas ir tiesos skonį užganėdinas "Žinynas" pasirodys dar negreitai.

Neseniai lenkų kunigaikštis Eugenijus Liubomirskis su savo šeimyna padovanojo apie 20 tūkst. rublių įsteigimui lietuvių kalbos ir literatūros katedros Kriokuvos universitete. Iš to nudžiugo lietuviai, o lenkai pradėjo didžiulioties: štai, žiurėkite, kokie lenkai lietuviams geri, dosnūs!...

Bet kun. J. Tumas ("Viltis" No. 93). nurodo, jog taip labai džiaugties iš tos dovanos nereikia, nes tai greičiau gali būti pastatymas kilpų lietuvių tautai, nekaip gailaširdingas darbas. Mat, esą, lietuviai paskutiniu laiku pradėjo važiuoti į užsienio universitetus: Berlyno, Berno, Friburgo, Paryžiaus, Louvaino ir kitus — bet Kriokuvos universiteto vengė iki nesenam laikui. Todėl, esą, lenkams parupo, kad lietuviai velyk lankytų Jogailionų universitetą Kriokuvoje, nekaip mėtųsi po svetimus universitetus, ir senoje Krakuso sostinėje persiiminėtų vienybės tarp "brolišųjų tautų" dvasia. Žodžiu, lietuvių kalbos ir literatūros katedra Kriokuvoje gali pasirodyti tik tai vabalėliu, kuriuo lenkai tikisi gaudyti lietuvių inteligentiją ant savo meškerės. Liubomirskių dovana, tokiu būdu, gali būti priskaityta prie Lenkijos patrijotiškųjų darbų, bandančių iš paskutiniųjų palaikyti Liublino unijos "tradicijas". Tai Danaių dovana, tai lenkinimo įrankis...

Laikraščiai pranešė, kad ir profesorius jau esąs aprinktas. Busias juo p. Gerbačiauskis, žinomas raštijoje Jaunučio—Vienuolio vardu. Nedrįstame išreikšti nuomonės apie profesoriaus pedagogišką gabumą, žinome tik, kad jisai dar taip neseniai turėjo sugadintus nervus ir graudžiai—sentimentalines raudas giedojo "pirmievių" organuose, pamėgždžiodamas tą lenkų literaturoje srovę, kurios geriausiu išreiškėju buvo badai nabašnikas St. Wyspianskis. Profesorius ištiesų tikų lenkų siekiams!

Kauno šv. Kazimiero draugija pradėjo leisti šv. Raštą kun. Skvirecko vertime (iš vulgatos). Pirmas tomas badau jau išėjęs. Kas užsisakys išaugšto, gaus tą svarbų veikalą pigiau. Raginame savo skaitytojus užsirašyti šv. Raštą ir tokiu budu paskubinti jo išleidimą. Rašyti reikia Kaunan, į šv. Kazimiero draugiją.

IDOMUS PASITEISINIMAS.

Pn. K. Vidikas, dabartinis "Tėvynės" redaktorius, pasiteisindamas, dėlko vardą Dievo rašo su mažąja d, No. 36 rašo: "Ypata, kuriai tas žodis ženklina pasaulio Suvortoją, privalo vartoti didžiąją raidę iš pagarbos". Kadangi Vidikas, kaip toliau prisipažįsta, prie tų nepriklausas, t. y., kadangi esąs bedievis, tai ir tos pagarbos Suvortojui nepripažįstas...

Su tokiu pasiteisinimu būtų tiek to, jeigu "Tėvynė" būtų Vidiko organu. Dixit insipiens in corde suo: non est Deus (Tarė beprotis širdyje savo: nėra Dievo). Tas ne svarbu, ką kalba beprotis. Dargi, kuomet "Tėvynė" yra organu S. L. A., ne p. Vidiko, tai ponui Redaktoriui reikėtų priminti žinomą pasaką apie tabakierką ir nosį. Tai privalo padaryti S. L. A. valdyba, jeigu jai rūpi Susivienijimo labas. Taip, p. Vidiką reik suvaldyti. Jau laikas.

K.

Redakcijos Prierašas. — K. Vidikas, kaip matyti iš jo pasiteisinimo, priklauso prie tų asmenų, ką "suriša su žodžiu "dievas" vien tiktai pasaulinės spėkos ir medžiagos prasmė, t. y. mano, jog dievas yra tiktai gamtos jėgų pavadinimas įvairių įvairiausiuose jų apsireiškimuose". Bet tokie "asmens" nėra į padorią draugiją įleidžiami: truksta jiems mandagumo, kultūros ir apsišvietimo. Kiekvienas tikras p. Vidiko draugas turėjo ištisų parausti, perskaitęs tokį... keistą pasiteisinimą. Juk protingas žmogus, išgirdęs augščiau privestąją p. redaktoriaus sentenciją, tik mosteltų ranka ir pasirūpintų kuogreičiausiai užmiršti nemiela atsitikimą! Ir tokį tai žmogų S. L. A. apsirinko savo viešųjų nuomonių vedėju ir išreiškėju!

"KATALIKAS" SKUNDŽIASI.

"Katalikas" No. 36-me, paminėjęs savo patėmijimuose apie Eucharistiškąjį Kongresą Montreal'yje, apie įstatymus Bažnyčios turtų valdymo, pabaręs S. L. A. organą už užgauliojimą tikybinių katalikų jausmų, skundžiasi pagaliai, kad viens "Draugo" korespondentas mato Amerikoje tik du katalikiškų laikraščius: "Draugą" ir "Žvaigždę", ir kad per platesnius akinius pažiūrėjęs turėjo būtinai išvysti ir patį "Kataliką". Gerai. Pažiūrėjęs per platesnius akinius, štai ką galime matyti tame viename "Koko" N-yje: ant to-pat 4-o puslapio, "Mokykloje" įkišta juokas, paskolintas gal nuo "Dagio" ar "Dilgėlių"; Viešpaties Jėzaus žodžiai ištarti į Petrą po žuklavimui. "Nuo šio laiko gaudysi žmones", suprasta, jog šv. Petras "manė likties policijantu". Ant 5-o pusl. tilpo didis pagarsinimas apie "puikų pikniką su didelėmis ristynėmis ir imtynėmis", Nedėlioje. Piknikas prasidėjęs 10 v. išryto, kuomet katalikiškose bažnyčiose prasideda iškilmingai pamaldos su Suma ir pamokslu; tuomet katalikams reikia eiti į bažnyčią, o ne į pikniką. Ant 6-o pusl. tilpo ei-

lės: "Gamta ir Vargdienis". Tos vargingos eilės galėjo lengvai nukeliauti į "Lietuvos" spaustuve ir papuošti "Laisvąjį Mintį", o "Katalikas" privalėjo surasti tinkamesnes eiles "Vargdienio" suraminimui. Pagalios, apskelbimų skyriuje žymią dalį užima dvidešimts keli salūnai su bravorais. — Taigi platesniais akiniais pažiūrėjęs į "Kataliką" jo katalikiškumas nepasididina Anaipol, persitikrini, kad "Katalikas" yra laikraštis be jokios aiškos pakraipos ir leidžiamas dėl pelno. Jo įtalpa tankiai prieštarauja jo vardui. Kad "Katalikas" galėtų patekti į katalikiškųjų laikraščių eilę, reikia, kad jis būtų vedamas aiškiai katalikiškoje dvasioje. Ko, deja, iki šiolei nebūdavo.

X.

SIS TAS APIE LENKŲ LIOGIKĄ.

Lenkų laikraštis "Gazeta Bostonska" No. 28 užsiuola ant "Draugo" ir lietuviškų kunigų užtai, kad lenkų kunigų laikraštį spaudina lietuviai socialistai Mat, lietuviški kunigai esant kalti už prasiplatinimą socializmo Naujojoje Anglijoje, o tuo pačiu ir užtai, kad lenkų kunigai apsirinko "Keleivį" už centrą — platinimo katalikybės! Aš nesijuokiu, skaitytojai, nes iš teisybės tokia logiška ištrauka skverbte skverbiasi, perskaičius narsų redaktoriaus atsiliėpimą.

Perspaukęs iš "Draugo" korespondenciją apie lenkišką Žalgirio apvaikščiojimą Bostone, kurioje Žinnesys pataria lenkams vieton pūsti į dūdas verčiaus nusipirkti sau spaustuve, — lenkų redaktorius užsiuola ant lietuviškų kunigų, o ypač ant manęs, būk aš per savo prakalbą Bostone, vieton mokytį istorijos, "garsinau Ilovaishio melagystes ir sėjau neapykantą ant Lenkijos paniekimo". Mano kalbos turinio čia nekartosiu: ji buvo atspaudinta "Drauge". Man rodos, ir neprielankiausia kritika nerastų joje neapykantos skelbimo. Aš tik apgailestavau, kad Lietuvos istorija nuėjo tokiais nelaimingais keliais, kad šiandien net savo miestuose negalima susikalbėti lietuviškai. Dagi norėdamas atiduoti suum cuique patėmijau, jog ne tiek reikėtų kaltinti lenkus už platinimą savo kultūros, kiek lietuvius už lenkų bezdžionkavimą. Jokių užpuolimų ir siundimų ant lenkų tenai nėra, — vienok "Gazeta Bostonska" šaukia, kad mes platiname hakatą, vadinasi, kad sekdami vokiečių paveizdą, mes "lietuvninkai vyžuoti, mes nabagėliai" persekiojame ir smaugiame "ponus" lenkus. Rašytojas tų žodžių matyt tik vienas nežino, ko jam trūksta, nes skaitytojui per daug jau lengva patėmyti, kokioj' tai pavargusioj' galvelėj' tos mintis galėjo užsimegztį.

Ir ko jis ten neprirašė! Iš pradžių, girdi, sužinojęs apie tokias nekatalikiškas lietuvių prakalbas, redaktorius tylėjęs ir kasžinko laukęs (ar tik ne pasirodymo "Drauge" mano kalbos ir Žinnesio korespondencijos); belaukdamas pasiuntė p. Stefanią Laudynową su meilės ir dovanojimo žodžiu. Paskui nei iš šio, nei iš to (matyt jau gavęs atspaudintą korespondenciją ir kalbą) redaktorius jau pats atsiliėpė ir išvadino mus hakatistais ir apsileidėlais savo priedermėse.

"Jei, girdi, "Draugas" taip piktinasi, kad mūsų laikraštį spaudina lietuvių socialistai, tai atsakysime ant

to, jog tai ne mūsų, tik jūsų, lietuviai kunigai, kaltė (žodis į žodį išimta iš straipsnio). Jūsų tai, ne mūsų kaltė, kad socializmas taip įsiveisė Bostone ir jo apilinkėse ir lyg kokia dielė čiulbia lietuvių tautos pajėgas" ir t.t.

Kokiu stebuklu "Draugas" ir lietuviai kunigai pagimdė socialistus, tai viens tik lenkų redaktorius žino, bet jau rodos ir Balaamo asilaitė išpūstų ausis išgirdus, kad lietuviai kunigai turi atsakyti už spaudinimą lenkų laikraščio socialistų spaustuvėje. Nors esmi neturtin-gas, bet drąsiai galėčiau apgarsinti konkursą, kas daugiau prirašys nesąmonių viename straipsnyje. Toliaus lenkų redaktorius mokina, kad mes turime kovoti su so-cijalizmu ir priduria, kad tai kovai prijaudžia iš visos dušios, bet tuojaus prisipažįsta, kad neišskiria iš savo drau-gijos lietuvių socialistų dėlto, kad jie yra lietuviais, ir verčiaus duoda uždirbti jiems, negu žydams. Ir be to garbingo pasigyrimo matyt, kur kunigo lenko simpatija tūno. Tas straipsnis net per daug prirodo, kad socialis-tams lenkai duoda dolerius, o lietuvių kunigams su lazda per galvą. Tokia, mat, "arcikatalikiška" tvarka artimo meilės. Ta moderniška artimo meilė apsidėję ir pirmes-niuose darbuose lenkų redaktoriaus. Kada nusižudė soci-jalistė Ona Baronaičiūtė, tai "Gazeta Bostonska" parašė velionei puikų nekroliogą ir skrupulatas redaktorius nei syk neužmiršo prikeri prie jos vardo š. p. (šventos at-minties). Tie ir į tai panašūs darbeliai matyt jau stovi gerklėje lenkų didvyrio, nes jis griebiasi už paskutinio desperatiško argumento. Nereikia, girdi, skirti iš savo tarpo nei didžiausių nusidėjėlių, nes ir piktadarys ant kryžiaus sugrįžo prie Dievo.

Labai gerai, bet reikėtų pirmiaus palaukti, kol pikta-darys atsivers, ir paskui jau drožti jam nekroliogą, o ne advernai. Matoma, kad sugrįžimui dalykų į tvarką tuloj' redakcijoj' Bostone neužtenka tik atsivertimo paklydė-lių, — čia reikalingas ir kitas nemažas stebuklas: pripil-dymas alyva tuščios lempos.

Kun. K. Urb.

KATALIKAI IR VIEŠOSIOS MOKYKLOS.

Suvienytųjų Valstijų valdžia išduoda \$350,000,000 kasmet viešųjų mokyklų užlaikymui. Tos mokyklos su-sideda iš 60,000 mokytojų ir 16,000,000 mokinių. Pinigai, tam tikslui esti surenkami iš doklių, tai yra kiekvienas pilietis turi užmokėti paskirtąjį mokestį viešojo mokslo palaikymui — taip, kad net ir katalikai, kurie tuomi mokslu nesinaudoja, bet dar užlaiko savąsias mokyklas, neyra nuo tų mokesčių išskiriami. Taigi, čia ir klausi-mas: kodėl katalikai turėtų mokėti tąjį mokestį?

Kun. Thomas F. Coakley, garsus katalikų pedagogas, tvirtina, kad katalikai neturėtų jų mokėti, nes tos mokes-tis yra tiesiog priešingos šios šalies dvasiai, nes jos yra paimamos be savininko žinios — "taxation without re-presentation". Tai viena. Antra, kad katalikai visai ne-lanko viešųjų mokyklų (nevisur. Red.) ir, kas dar svar-biau, turi užlaikyti katalikiškąsias mokyklas, kurios at-sieina apie \$36,000,000 kasmet; tai reiškia, kad jei ne ka-talikų mokyklos, valdžia turėtų išleisti \$36,000,000 dau-giau, nei dabar, kad galėtų aprūpinti ir katalikų vaikus, kurių yra apie pora milijonų. Trečia, kad viešosios mo-

kyklos neyra tuo, kuo jos būti galėtų — jos atmeta tikėji-mo reikalingumą. Užtaigi kun. Coakley lanko svarbesnes katalikų apygardas ir ragina katalikus, kad drįstų pakelti balsą priešais valdžios tokį nelegališkumą; ir kad tai da-rytų ne kaip katalikai — kas galėtų sukelti riaušes at-skalūnų tarpe — bet kaip Suvienytųjų Valstijų piliečiai.

Mums ištikro negut reikėtų paremti šį sumanymą. Vi-supirma užtai, kad kun. Coakley skelbia tiesą; toliau, kad tai yra mūsų dalykas... Tik prisiziūrėkim į jį.

Pirmučiausiai — mokesčiai.

Jei kam pinigai yra reikalingi, tai mums, ypač dabar, kada jau pradėdame turėti savas seseris, kurių gerovė prigulės nuo mūsų pačių dosnumo. Bet kadangi neturi-me tam jokio sukrauto kapitalo, užtaigi ta seserų gerovė išrodys nekaip, jei mes, vietoje gludenties, mėtysime tuos kelis centus po visas pakampes. Sakau, mėtysime, kadan-gi sukišdami savo pinigėlį valdžiai palaikymui viešųjų mokyklų — mėtome; jei ne, tai kur ta nauda viešųjų mo-kyklų?... Žinoma, čia mes nemanome skriauti valdžią, Dieve saugok; bet mes ieškome teisybės ir, prie progos, kodėl — gražiai, protingai — nepakelti balso!!

Antras dalykas — tikėjimas.

Ištiesų, sunku suprasti, kad amerikiečiai, kurie mėge-ta vadinti save "krikščionimis", neapkenčia Kristaus mokslo. Juk jie negaili milijonų "krikščionybės" reika-lams svetur — Kynijoje, Japonijoje ir kitur, argi ne aky-va, kad tie patys amerikiečiai gaili žodžio krikščionybės apgynimui čia namieje. Kodėl jie taip daro, tegul sau žinosi; mes-gi taip nedarysime. Mums tikėjimas yra tai brangiausias mūsų gyvenime žemčiugas, už kurį atiduo-sime viską.

Galutinai — tautybė.

Žmogus be tautybės, tai kibiras be pasaito: jis yra, bet jo buvimas neturi vertės. Jis lygiai, kaip socialistas, laiko prakalbas ant tos gatvės kampo, ant kurios jo sėb-brai paliko jį: bet kodėl jis taip daro? — tai paslaptis, kuri pragyveno jo pranokėjus, pragyvens ir jį. O gal už tai, kad neturi pakaktinai smegenų galvoje, kad galėtų gėdėtis.

Užtai-gi, naudokimės kiekviena proga — ta, kuria galėsime prisidėti prie seserų užlaikymo. Neužmirškime, kad seseris, tai bus mūsų tautybės pamatai, ant kurių ga-lėsime pastatyti milžiniškus namus; bet tų namų tvirtu-mas prigulės nuo pamatų gerumo: tai-gi, žiūrėkime, kad tie pamatai būtų kogeriausiai pradėti.

Morkus.

EUCCHARISTISKASIS KONGRESAS MONTREALYJE.

Dvidešimti pirmas Eucharistiškasis Kongresas pasi-baigė iškilinga procesija nedėdienyje rugsėjo 11 d. Pro-cesijoje dalyvavo mažiausiai 100,000 žmonių ir nemažiau, kaip 500,000 katalikų stovėjo iš šalies. Procesija išėjo iš bažnyčios Notre Dame ir, paėjusi keturias angliškas my-lias, pasibaigė ties kalnu Royal. Švenčiausiąjį nešė pats popiežiaus legatas, kardinolas V. Vanutelli. Procesija tę-sėsi puspenktos valandos.

Didesnės, gražesnės ir dievobaimingesnės parodos Amerika nebuvo mačiusi. Pirmiausiai stojo Kolumbo Kar-žygiai (Knights of Columbus) skaičiuje 1500; juos vedė

vyskupas Fallon iš London'o, Ont. Po jų ėjo Katalikų Klubas iš New Yorko, vadovaujant kun. Taylor'ui. Po jų pradėjo rodyties įvairios draugijos: graikų, lenkų, slavų, lietuvių, syrių, rusinų, kyniečių, indijonų (Iroquois giminės) ir t.t. Sykiu su kyniečiais maršavo du kunigu, apsirengusiu kyniečių rubais. Iš to pasirodo, jog katalikų bažnyčia yra viena ir visur esanti.

Išnykus iš akių tautoms pasirodė vienuoliai: dominikonai, karmelitai, jezuitai, benediktinai, redemptoristai, sulpicijonai, pasijonistai, Švenčiausiojo Sakramento Tėvai, paulistai, eucistai, Šventojo Kryžiaus ir Šventosios Dvasios Tėvai, taip-pat penkiasdešimts trapistų. Po vienuolių ėjo svietiški kunigai: pirmiau 1000 su sutonais ir kamžomis, paskui 1000 apsirengusiųjų taip, kaip einasi ant mišių. Po jų pasirodė prelotai, pirmiau 70 vyskupų, paskui 50 antvyskupių — visi ėjo vienoje eilėje su kopomis, mitromis ir lazdomis; jų kapelionai ėjo iš šonų ir laikė pakėlę kopų skvernus.

Susyk didysis bazilikos Notre Dame varpas pradėjo skambinti. Buvo tai ženklas, jog kardinolas Vanutelli išėjo iš bažnyčios su Švenčiausiuoju. Tuoju 65-tas pulkas pėstininkų, susidėdantis vien iš Kanados prancūzų katalikų, apstojo kardinolą. Žingeidinga, kad tasai pulkas visados dalyvauja Dievo Kuno procesijose, bet šiuo kartu masonai ir kitokie katalikų bažnyčios priešai bandė nepriesti šito pulko dalyvauti procesijoje, ir jiems buvo pasisekė išpradžių, bet paskutinėje valandoje kareiviai gavo paliepiamą eiti apvaikščiojiman. Kuomet kareiviai pasirodė ties Notre Dame bažnyčia, minios nesusilaikė iš džiaugsmo.

Po baldakimų nešė šv. Tėvo legatas monstranciją. Užpakalyje ėjo kardinolai: Gibbons ir Logue, o jiems asistavo Montreal'io antvyskupas ir vyskupas drauge su monsignorais, popiežiaus šambelionais; taip-pat svietiškiei dignitoriai, tarp kurių atsižymėjo Rhode Island'o gubernatorius Pethier su savo štabu. Buvo ministerių pirmininkas Sir Wilfred Laurier; general-gubernatorių Fitzpatrick'ą, kurio nėra namie, atstovavo teisėjas Girouard. Dalyvavo taip-pat valstijos sekretorius Sir Charles Murphy, ministeris marių ir žiuvininkavimo, L. M. Bedeur.

Jau pradėjo temti, kuomet procesija pasiekė Fletcher's Field'ą, po kalno Royal koju. Susyk sužibo mirijados elektriškų šviesų, ir visa didelė minia puolė ant kelių, šv. Tėvo delegatui pradėjus duoti palaiminimą su Švenčiausiuoju.

Puikiesnio reginio negalima sau įsivaizdinti. Toje procesijoje pasirodė, jog katalikų bažnyčia yra viena, — viena visiems žmonėms, ir visuresančioji.

Atėjus nakčiai, 200,000 svečių negalėjo gauti pastogės, nes visi viešnamiai, net privatiniai namai buvo kimšte prikimšti. Jiems prisiėjo nakvoti parkuose; kiti vaikščiojo gatvėmis iki išauštant. Policija uoliai dabojo saugumo.

NEDELDIENIO KONCERTAS UŽDYKĄ.

Kiekvieną nedėdienį popietį Sans Souci parke Openheimo orkiestra išpildo programą bažnytines muzikos. Inėjimas į parką uždyką kiekvienam. Yra jame pilna visokių pasilinksminimų, ikvaliai suolų pavėsyje. Žėdas gali užsiganėdinti.

Iš Amerikos.

Užmiršo apie pinigus.

New York, N. Y. 1890 metais tulas Richard Croker iš Wontage, Anglijoje, sudėjo bankoje Corn Exchange Bank 1000 dolerių ir užmiršo apie juos. Crokerui ilgai neatsisaukiant, bankos klerkos rašė jam, ragindami atsiimti pinigus, bet Crokeris manė, jog iš jo šposus krečiama. Galop tečiaus įtikėjo ir pareikalavo išmokėjimo užmirštų pinigų su prigulinčiais už juos nuosimčiais.

\$12,000 muito.

New York, N. Y. Laivu "Mauretania" sugrižo iš Europos sūdzia Elbert H. Gary, prezidentas kompanijos United States Steel Corporation. Parsivežė jis tokią daugybę visokių Europos prekių, jog vieno muito turėjo užmokėti 12 tūkstančių dolerių.

Kytra italionė.

Berods liepos mėnesyje New Yorko milijonierius, Robertas W. Chanler apsivedė Paryžiuje su garsia operos giesmininke, Lina Cavalieri. Kytra italionė prieš šliubą išreikalavo nuo būsiančio vyro formališką perrašymą jos vardan viso Chanlero turto — \$50,000 metinės įneigos nuo nejudinamos savasties New Yorko mieste ir Rhode Islande. Į keletą savaitių po vestuvių, kuomet gabi aktorė paskyrė asmeniškams vyro reikalams vien \$20,00 mėnesiui, Chanler suprato papildęs didelę kvailystę išsižadėdamas turto ir apsivezdamas su aktore, kuri jo visai nemylėjo.

Galop poniai Cavalieri—Chanler pradėjus flirtuoti su kitais jos talento garbintojais, ypatingai-gi su bedančiu griovu Dolgorukovu, maskolium, Chanler palikęs ją Paryžiuje sugrižo New Yorkan, o jo turto globėjai ir artimiausi giminės bando pertikrinti publiką Chanlerą, išsižadant turto, buvus bepročiu. Jie pasiulė poniai Chanler \$10,000 ant syk ir po \$5.000 kasmet, jei jį išsižadėtų tiesų prie vyro turto. Sykiu duota suprasti, jog nesutikus jai ant paduotų išlygų, jos pasirodymas ant Amerikos scenos būsiąs negalimas. Kadangi Europoje Cavalieri neuždirbtų nei pusė tiek, kiek gauna Amerikoje, tai Chanlero giminės ir jis pats tikisi ramiai šį reikalą užbaigti.

Pavogė auksą.

Seattle, Wash. Maišelis su auksu \$50,000 vertės, siunčiamas iš Fairbanks į Seattle, tapo pakeliui pavogtas. Vagių nei pėdsakio.

Žymi brangenybių vagystė.

Providence, R. I. Vagilių gauja, važinėdama automobilium aplankė daugelį turtingų namų Narragansett Pier, Watch Hill ir Bristol vogdami, ką rado brangesnio. Per dvi dieni pavogė brangenybių už \$50,000. Kol kas niekai dėjai nesurasti.

Tukstančiai už tiklų tarnavimą.

Turtinga Newyorkietė mirdama užrašė \$10,000 savo namų užveizdėtojais, išbuvusiai pas ją 27 metus; jos pagelbininkei paskyrė \$6.000, o dviem tarnaitėm po \$1.000 už gerą tarnatavimą.

Turtinga Thompsonų šeimyna dovanojo savo senai virėjai puikų namą su plecium, viskas \$15.000 vertės. Bepiga pas tokius žmones ir tarnauti.

Miegojo 24 dienas.

Glainesville, Ga. 17 metų Julijonas Price išmiegojo 24 dienas. Nubudęs jautėsi labai silpnu ir negalėjo kalbėti. Daktarai tečiaus turi viltį Price'ą gyvensiant, nepaisant visiško organizmo nusilpimo.

Užmušė tėvą ir brolių.

Arkansas City, Ark. 16 metų mergaitė, kurios tėvą ir brolių rasta užmuštus pereitą pėtnyčią, prisipažino prie tos baisios žmogžudystės. Mergaitė teisinosi, būk tėvas su broliu tankiai ir be reikalo mušdavę ją, tai jį, girdi, nebegalėjus ilgiau kęsti ir užmušus juos bemiegančius su kirviu. Kaimynai tvirtina tėvžudę esant nepilno proto.

Žaltys krasos maiše.

Butler, Pa. Krasos tarnautojai Hillards'e atidarinėdami maišus su krasos siuntiniais, rado viename kelių pėdų ilgą žaltį. Išsyk persigandę visi išbėgiojo; kiek vėliaus tečiaus vyresnysis klerka sugrįžo ir užmušė nepageidaujamą svečią. Dabar jieškoma žalčio siuntėjų tarp gelžkelio tarnautojų. Pastarieji tečiaus teisinasi tuomi, būk žaltys pats turėjęs į maišą įrėpti, kuomet tas ant stoties pamestas gulėjo, tyčia girdi, niekas jo neįsiuntęs. Krasos inspektorius tuomi pasiteisinimu neužsiganedino, ir tyrinėjimai tęsiasi... be jokios kol kas pasekmės.

200 mainierių žuvo.

Toledo, Ohio. Gauta žinia, jog 200 darbininkų tapo užmušta ar gyvi pakavoti Dugger kompanijos mainose Sullivan'o pavieta, Indianos valstijoje. Nelaimės priežastis — gazo eksplozija.

Nelaimė su tramvajumi.

Springfield, Ohio, 18 d. rugsėjo. Iššokus tramvajui iš rėlių ir nusivertus nuo 30 pėdų augšto pylimo užmušta motormonas, Wm. Slather iš Dayton, ir 19 keleivių lengviau ar sunkiau sužeista.

Parako eksplozija.

Cambridge, Mass. Atsitikusioje šio miesto parako sandėlyje eksplozijoje vienas darbininkas užmuštas, o šeši mirtinai ir keli lengviau sužeisti.

POLITIŠKA PERŽVALGA.**Černogorija.**

Juodkalnis (Černogorija) ligi šiol buvo maža kunigaikštija ant Balkanų pusiasalio pagal Adriatikos mares. Dabar ta kunigaikštija pasigarsino karalija. Kunigaikštis Mykalojus ir jo įpėdiniai jau vadysis karaliais. Tokiam pasiaugštinimui pritarė visos viešpatijos.

Suvienytosios Valstijos.

Eina karštos priešrenkamosios agitacijos. Maine valstijoje rinkimai jau atsiliko. Demokratai, kurie čia nuo 30 metų neturėjo jokių augštesnių vietų, šįmet laimėjo beveik visą valstiją. Gubernatorium išrinktas Plaisted didumu 8 tūkstančių su viršum balsų.

Maine'o rinkimai daug reiškia, nes iš jų pasirodo, jog žmonės nėra užganėdinti dabartine valdžia.

Arizonoje atsiliko rinkimai delegatų į įsteigiamąjį

seimą, kuriame bus sudaryta naujosios valstijos konstitucija. Iš 52 atstovų 36 išrinkti demokratai. Iš to spėjama, kad Arizonos konstitucija bus pažangi: turės tiesioginę legislaturą, iniciatyvą, referendumą ir atšaukimą. Bet naujoji konstitucija turės būti patvirtinta Washingtono kongrese. Kadan-gi tečiau nežinia, koks bus ateinantis kongresas, tai ir Arizonos konstitucijos likimas netikras.

Vokietija.

Socijalistai laikė keturiasdešimtis mitingų Berlyne ir protestavo prieš kaizerio Viliaus pasisavinimą sau valdžios iš Dievo galybės (kaizeris šnekėjo Karaliaučiuje, kad valdovai turi valdžią ne nuo žmonių, bet nuo Dievo). Tuose mitinguose buvo pareikalauta, kad reichstagas pridabotų, idant konstitucija nebutų sulaužyta.

Danija.

Kopenhagene atsiliko tarptautinis socijalistų suvažiavimas. Sesijos buvo labai trukšmingos. Daugiausiai barėsi tarp savęs vokiečių ir anglų delegatai. Paryžiaus "Temps" skelbia net, kad tarptautinis socijalizmas gyvuoja greičiau ant popieriaus, nekaip tikrybėje.

Suvažiavime delegatas Ledebor smarkiai pasibarė ant Roosevelto ir pavadino jį "Amerikos gėdingu, nedoru vaiku".

Tuo pačiu laiku ir moteris turėjo suvažiavimą. Tapo įnešta, kad reiktų šelpti tokias moteris, kurios gimdo vaikus — nepaisant į tat, ar jos ištekėjusios ar ne. Tuomet Anglijos delegatės išėjo iš salės, parodydamos tokiu būdu savo protestą prieš tokį įnešimą. Mat Anglijoje vis daugiau dorų moterių, nekaip Vokietijoje.

Formosa.

Ant Formosos salos eina karė išpaskutinųjų. Nuo 1895 m., kuomet Formosa teko į japonų rankas, ant salos nėra romybės. Dabar vietiniai gyventojai veda pasekmingą partizantinę karę prieš japonus. Japonai turi daug nuostolių. Gyventojai stipriai užsidarę kalnuose. Jų esama tik 5,000, nepasiduosią gyvi. Jeigu japonai juos išpiaus, tai turės dar daugiau darbo su 50,000 kitų, kurie gyvena užpakalyje maištininkų. Numalšinimas salos atsieisias Japonijai 8 arba 9 milijonai dolerių!

PRISIŪSTI REDAKCIJAI LAISKAI.

Pittston, Pa.

Rug. 4, 1910.

P. Redaktoriam!

Meldžiu atšaukti neteisingą žinutę, kuri patilpo "Draugo" No. 33 ant 287 puslapio iš Pittstono apie Juozo Pečkauskio mirtį. Girdi, neprigulėjo nei prie parapijos nei prie draugijos. Tas netiesa: prigulėjo prie šv. Juozapo draugijos; jau penki mėnesiai, kaip buvo prisirašęs. Draugija pristatė sąnarius, kad dabotų per naktį; jeigu sąnariai negalėjo tatau padaryti, tai draugija samdė žmones ir mokėjo po du dolerius jiems už naktį. Draugija ir palaidojo nabašniką gražiai ir išmokėjo 50 dol., kaipo nepilnam sąnariui. O kaslink prigulėjimo prie parapijos, tai geriausiai gali žinoti vietinis klebonas, kun. Kaupas.

V. Strygas.

KATRIUTĖ.

TRIVELKSMIS DRAMOS PAVEIKSLĖLIS IS LIAU-
DIES GYVENIMO.

Lenkiškai parašė KARVATOVA.

Vertė A. VĖGELĖ.

Eilės sudėjo A. ŽALVARNIS.

(Seka)

Rožė (į šalį). Negali nusiraminti — opiausią stygą paliečiau; gerai jam, kam žmonės į piktą veda!

Ickus. Jei, Rožyte, taip kalbėsi, nemylėsi tavęs vaikinai, nes jie nemėgsta tokių gudrių, o Rožytė mylėsi tuomet mane, seną Ickų!

Rožė (juokiasi). Cha, cha, cha, gerai, Ickau, bet kasdien turi gerai išsiprausti ir barzdą nusiskusti!

Ickus. Ickus neskus barzdos, nes Sora myli barzdą, o prausti... kam? Brrr... šalta. Ickus nemėgsta vandens, nes, sakoma yra, kad vandeniui nuplaunama protas, Ickus-gi turi būti išmintingas! Aš duočiau tau mylėti gražesnę vaikina?

Rožė (žingėdžiai). Kurį gi?

Ickus. Ar nesakysi, kad aš vilkas? Nes, nes...

Rožė. Ne, jau nesakysiu; kokį gi turi man vaikina?

Ickus. Čia arti yra, gražus — geras!

Rožė. Pranas? Kas jums galvon lenda! Pranas visai dar nė nemano apie apsivedimą!

Ickus. O kodėl?

Rožė. Dar vaikas jis yra!

Ickus. Gražus vaikas — 22-jų metų! Neišvesi mane, Rožyte, laukan, žinau dėlko, bet tam yra vaistas: gražiai žiūrėti jam į akis, tai ir užmirš aną! Senas Ickus žino, ką reiškia gražiai žiūrėti, kas per jiega to žvilgėsio, Rožytė-gi turi puikias akutes, kaip žaibą!

Rožė (juokiasi). Cha, cha, cha, bėgk, Ickau, nes pradėjus žaibuoti, gali kilti perkunią ir tave užmušti!

Ickus (traukdamasi atgal). Niu, niu, jau einu — tegu pana Rožė atmena Praną, o nesako ant Ickaus "vilkas", tai pana Rožė daug gera turės iš to! (Išėina viduriu).

SCENA IX.

Rožė (po valandėlės). Kas per gudrumas žydo! Neatitrauksi manęs nuo Jono, ne, ne! Žinau, kad Stasys prižadėjo tau procentą nuo Katriutės kraičio... žinau, bet nematysi jo, Ickuti, ne... ne... kadangi iš tų šiaudų nebus grūdų! Bet kurgi jie visi? Norėjau sužinoti, kas čia dedasi ir ar labai Katriutė bėgioja paskui Joną (eina prie lango). A... visi sodne, bent gerai matysiu juos iš čia. (Po valandėlės). Nesuprantu, kokia jiega traukia mane prie Jono? Ir žegnojuosi ir poteries kalbu, o vis kaip traukia taip traukia... Jezau! Marija! ar pikta dvasia? (Po valandėlės) Širdis sako man, kad Jonas bus mano! Bet ką pasakys ant to visas sodžius? ką pasakys ant to sąžinė? Atmušei jaunikaitį Katriutei, suerzinai kaimynus... kunigas klebonas neduos išrišimo! O negeisk to, mokina mus, kas ne tavo: nei pačios, nei jaučio, nei asilo. (Po

valandėlės). Ką-gi man bloga padarė Katriutė, kad noriu tokią skriaudą padaryti? Juk ji labai myli Joną, bus nelaiminga... hm... hm... tas teisybė, reikia pasitaisyti. Eisiu pasimelsti, gal piktos mintys atstos nuo manęs. (Po valandėlės linksmiai). Pamatė mane Jonas lange, taip gražiai ir meiliai nusišypsojo! (Griebiasi už širdies). Jonai, Jonai, aš tečiau myliu tave!

DAINA.

Riškit nerišę jų rankas baltas,
Maukit nemovę žiedus brangiausius,
Jis bus Katriutei liūdnas ir šaltas,
Man gi nešioja jausmus karščiausius.

Bet jau to tėvo užsimetimas:

Kausto retežiais širdį liepsningą,

Vargšo Jonelio liūdnas likimas,

O ir Katriutei bus nelaiminga.

Laimė nušviestų grįčią ir menką,

Jeigu tik meilę jiedu turėtų,

Tam, kuris dėl kraičio imti sutinka,

Kas rankelę savo žadėtų?!

UŽDANGA.

VEIKSMAS III.

Jokūbo sodas: kairė pusė sodo gilumoj matosi grįčia, prie jos dailydos varstotas; dešinė pusė po medžiu sėdynė.

SCENA I.

Jokūbas ir Pranas (tašo medžius prie varstoto).

Jokūbas. Uoliai mums dirbi, Pranai, vos aušo, jau tu buvai prie darbo.

Pranas. Tai vienintėlis būdas atsilyginti jums už jusų gerą.

Jokūbas. Nenoriu to, mano sūnau, ir nereikalauju, kad dėl mūsų nustotum sveikatos; perdaug uoliai dirbi!

Pranas. Ką žmonės atėmė, žmonės turi ir atidirbti, kad sugrįžtų nuostoliai.

Jokūbas (liudnai). Jau pražuvo mums rojus! Privalone apleisti tą grįčią ir visą tą ūkį! (Po valandėlės). Nusamdysiu pas kaimyną grįčią ir savo amatą užsidirbsiu duoną, o gal Viešpats Dievas ir palaimins mums.

Pranas. Sapnavau šianakt, kad Tamsta buvai turtingas, o aš laimę atradau... sakė man tai mirusi mano motina.

Jokūbas. Kad Dievas duotų išsipildytų tavo sapnai, kad mums linksmiau būtų grįčioje, nes dabar vargšė mano Katriutė verkia ir verkia... (Po valandėlės). Gaila man vaiko, bet negaila tokio žento.

Pranas (rusčiai). Ir kaip išdrįso tas niekšas pamesti Katriutę dėl jos neturto?

Jokūbas. Tiesa, Pranai, bet gerai, kad aną jis myli ir ją veda, tai ir mūsų Katriutei bent kiek geriau.

Pranas (jausmingai). Katriutė tikrai mylėjo Joną: skaudu tėve, jei širdis neatsako širdžiai!

Jokūbas. Stebėtinai kalbi — taip, lyg patsai tu būtum patyręs; manau, kad visi tave myli ir turi mylėti.

Pranas. Meilė meilei nelygi; visai ko kito kartais siekia trokšta.

Toliau bus.

KODĖL NEINI IŠPAŽINTIES?

Parašė kun. Aloyzius J. Warol, J. Dr.

vertė kun. V. D.

“Neturiu ko išsipažinti!” Lengvas būdas pridengti piktybę arba širdies išlepimą. Ar-gi ištikro dūšioje jau taip visa čysta ir skaistu? Paprastoje dienoje tyru išrodo oras kambaryje. Tėgul tečiaus žybtels per langą saulės spindulys, ir po tavo akimi stosis lyg aprėžtas oro stulpas kuriam mirga milijonai pilkių dulkių. Šviesa jas išdavė. Pasiprašyk šv. Dvasios, Josios šviesa atidengs dūšios dulkes, paprastos akies nežiurimas. Veiziesi į vandenio stiklinę. Tau rodosi, kad jisai tyras. Paimkie mikroskopą, arba padidinantį stiklą. Tame pačiame vandenyje išvysi, kaip kokiam skruzdėlyne, milijardus gyvūnukų, beskraidančių apie viens kitą. Tankiai yra tai gyvūnai, ką platinuodus. Reikia tau mikroskopo, kad išvystum, kas slepiasi tavo širdyje. Pridėk prie dūšios. Atrasi išdykavimų šimtus, ką nunuodijo gražiausius gerų darbų žiedus. Ale ar žinai, Nikodėmai, kokia yra tikroji tojo išsikalbinėjimo priežastis? Tai apjakimas ir apsipratimas su piktu, kurio žmonės už nuodėmę jau nepripažįsta. Vagis savo padėjėjo nelaiko per piktadarį, bet per savo amato draugą. Pikčiausias net britonas (šuva) sutikime gyvena su savo ponu, nes nuo jo gauna maistą. Nusidėjėlis apsiprato su savo nuodėmėmis, jų prisigėrė, kaip molinis puodas prisigeria to, kas jame įpilta. Sako, būk neturįs pagundų. Neturi, nes josios turi jau jį savo valdžioje. Visus jų užsigėdimus pildo kotikriausiai. Maitina jasias ir kursto, pilstydamas alyvos į pageidimų ugnį. Velnias nereikalauja jo gundyti, nes nusidėjėlis pats sau yra pagunda. Tankiai giriasi net labai šlykščiomis savo nuodėmėmis. Sako, būk to reikalaujanti prigimtis. “Tai tik žmogaus silpnybė, už kurią nėra nuodėmės” — taip su įsitikinimu jisai tvirtina. Čia kaip tik tinka anoji pasakėlė apie medėją, kurią anuosyk papasakojau Juozapui. Medėjas, kaip sakiau, išvaikščiojo didelę tankią girią skersai ir išilgai, o nieko nepatėmijo. Ant rytojaus, žiurėdamas per langą, pamatė iš tos pačios girios kylant dūmus. Giria dega! — sušuko visi namiškiai. Bet kas ten kruta, bėga pagirys? Tai girios žvėris, ugnies ištiktos, išbėgo iš savo gulyklų ir neša gyvastį. Žmogaus sąžinė, tai lyg plati tanki, tamsi giria. Gerai žinau, kad žvėrį, pasislėpusią girioje, ne tuoju patėmysi. Da reikia jos jieškoti, žiurinėti, baidyti, sekti ir ką ne ką daryti, iki galėsi ją šauti. Tai-gi per misiją, per rekolekcijas ir per ilgesnę maldą Dievas nuleidžia iš dangaus kibirkštį į žmogaus sąžinės girią. Kaip ji sukurs ugnį dūšioje, išeis į viršų nusidėjimai pirmą neva nepatėmyti, lyg žvėris iš degančio miško. Skaityk apie tai mano jau pirmiau parašytąjį pasikalbėjimą, pavadintą: “Kas tai yra misija ir kokia iš jos nauda?”

Nikodėmas: Męs darbuose prapuolę žmonės nelabai turime kada eiti išpažinties, o ir kunigų visados neprisišauksi, nes jie turi ir kitas priedermes.

Toliaus bus.

“PAIN-EXPELLER.”

Dr. Richter'o galinga išlaikinė gyduolė privalo būti kiekvienos šeimos vaistų šėputėje.

Prašalina skaudėjimą reumatizmo, padagros, strėnų diegimą, strėndieglį ir neuralgiją. Greit išgydo sunėrimų ir muskulų štyvumą. Puikus nuo išsukimų, šlubavimo ir pasižeidimų. Skubiai gydo persišaldymą, infleunzą, gerklės skaudėjimą, sunkumą ant krutinės ir nedaleidžia plaučių uždegimą. Gelbsti nuo galvos ir dantų skaudėjimo.

SERGĖKIS PADIRBIMŲ.

Tikras Pain-Expeller tankiai buvo pamėgdžiotas. Atidžiai apžiūrėk pakelį ir tēmyk ar jis taip išrodo, kaip ant paveikslė. Jei skirtusi nuo čion parodyto, tai gaunate nuodotą vaistą. Visi vaistininkai Suv. Valst. parduoda Pain Expeller po 25c. ir 50c. bonkutė.

Padirbtas per

F. Ad. Richter & Co.,
215 Pearl St., New York, N. Y.

P. S. Jeigu Jūsų sveikata labai nupuolus, bandyk Dr. Richter'o Ferrolą, garsų geležies vaistą, 75c. ir Dr. Richter'o “Tablet” Lozenges, 50c.

Mūsų knygutę apie Anchor vaistus gali gauti kiekvienas “Draugo” skaitytojas uždyką. Tik prisiųskite savo antrašą.

KAS REIKALAUJA

austinių (krajavų) škaplierių Panos Šv. ir Šv. Traicės, gali gauti pas mus visada. Męs išdirbame ir reikalaujantiems pasiūnčiam porą ant pažiūros.

Kaina-50c. tuzinas.

Mrs. A. Smailienė, 2737 E. Pacific St., Philadelphia, Pa.

NEDĖLDIENIO KONCERTAS UŽDYKĄ.

Kiekvieną nedėdienį popietų Sans Souci parke Oppenheimo orkiestra išpildo programą bažnytinės muzikos. Inėjimas į parką uždyką kiekvienam. Yra jame pilna visokių pasilinksminimų, ikvaliai suolų pavėsyje. Žėdnas gali užsiganėdinti.

ATSPAUDINOME

Trumpą Katekizmą.

Kas turi vaikus ir nori išmokyti juos Katalikų Tikėjimo tiesų, tenusiperka tą katekizmą. Kainuoja 10 centų. Perkupčiams nuleidžiame procentą. Adresuokite:

“DRAUGAS”

314 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

JAU ARTINASI RUDUO kiekvienas privalo nusipirkti NAUJĄ SIUTĄ.

Mano siutai siuvami geru kriaučiu; perka juos kiekvienas, kurs nori gražiai pasirediti. Mane visi gerai pažįsta, kadangi mano krautuvėje kiekvienas pilnai buna užganėdintas. Ir Jus, kurie skaitysite šį pagarsinimą, ateikite persitikrinti, o pamatysite, juog pas mane geresnis tavoras ir žemesnės kainos. Nerasite vyro, kuris negalėtų pasirinkti siuto pagal savo skonį mano krautuvėje. Tik ateikite.

Louis Rosenthal,
ANT KIRBY'S KRAUTUVĖS,
SOUTH MAIN ST.,
Wilkes-Barre, Pa.

S. L. R. K. A. CENTRO VALDYBOS ADRESAI.

JONAS RIKTORAITIS, prezidentas,
67 James St., Waterbury, Conn.
KAZYS VAŠKEVIČE, vice-prezidentas,
186 Jefferson St., Newark, N. J.
KAZYS J. KRUSINSKAS, sekretorius,
457—17th St., Brooklyn, N. Y.
ANTANAS DANISEVIČE, kasierius,
630 W. Centre St., Mahanoy City, Pa.

Kasos globėjai:

JUOZAS VASILIAUCKAS,
112 N. Greene St., Baltimore, Md.
MARTINAS KADZIEVSKIS,
3244 S. Morgan St., Chicago, Ill.
KUN. V. VIZGIRDA, knygius,
190 S. Meade St., Wilkes-Barre, Pa.
KUN. M. A. PANKAUSKAS, dvasiškas vadovas,
P. O., Forest City, Pa.

Vargonininkas pajieško vietos. Gerai vedas chorą ir visas bažnytines apeigas žinas kuogeriausia, jaunas. Su geriausiais paliudijimais. Atsišaukti šiuo antrašu:

Mr. A. Šančiūnas, 107 So. 4th St., Brooklyn, N. Y.

PIRMUTINE KRAUTUVE

IR IADIRBYSTĖ

BAŽNYTINIŲ DAIGTŲ

„RYZNŲCIA“

PO GLOBA MYKOLO ARKANIOLO,

114 S. Chestnut St.,

Shenandoah, Pa.

Krautuvėje randasi Bažnytiniai daigai sekanti:
Žvakės margos vaškinės po 1 svarą 2, 3, 4, 6, 8, ir 14 svaras po 26c.
Žvakės vaškinės rankom margitos po 2 svar., 4, 6 ir 8 svaras po 50c.
Pakeliai knatai vaškiniai (wax tapers) pakeliai po 24c.
Dėl aštuonių dienų pakeliai po 67c.
Anglys už svarą 28c.
Aliejus (8 day) už gorčių \$1,10
Žvakės vaškinės (Rožė) dėl uždėjimo po 3 ir 4 svarus, už svarą 60c.
Lietinės žvakės vaškinės po 16 svarų ir 18 svaras po 22c.
Žvakės Starinavos lietinės 16 sv. ir 18, už svarą 16c.
“ 4 sv. ir 6 susuktos 4 sv. ir 1, sv. 16c.
Altoriaus žvakės (extra) sv. po 37c.
Geltono vaško 1 sv. ir 6, svaras po 30c.
Kodylas prancūziškas po 55c.
“ “francincense” po 50c.

Teipgi siuva puikius bažnytinius rūbus, taiso senus. Parduoja kielikus, cimborijas, monstrancijas.

Galima gauti lietuviškų maldaknygių, kvietimų, draugijoms šenklelių, vėliavas, šarfas ir t.t.

Kun. L. Levickas,
Prezidentas.

Nauja Knyga—Biblija—arba šv. Raštas išleistas

KUN. S. PAUTIENIAUS.

Tik vienas šitas šventaraštis yra katalikiškas.

Kaštujeja \$2.00 ir 15c. persiuntimui

Adresas: REV. S. PAUTIENIUS,

MAHANAY CITY, PA.

FABIOLA

Garsi kardinolo Wisemano apysaka. Vertė Vytas Kaina 1 doleris. Imantiems daugiau, kaip vieną egzempliorių, nuleidžiamas didelis nuošimtis.

Gaunama pas:

REV. V. VARNAGIRIS,

312 S. 4th St.,

BROOKLYN, N. Y.

THE FERNERY.

Naturališkų ir padirbtų žolynų krautuvė.

Galima gauti geliu veselėjoms, šermenims ir bile kada tik prireikus, bu-
kietuose arba gražius vainikus.**MRS. J. HERBERT, Savininkė.**

51 W. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

Naujas Telefonas 1008.

Senas Telefonas 659.

DR-AS ALBERTAS KAUFMAN,

—: GYDYTOJAS IS LIETUVOS. :—

Specialistas nuo visokių ligų.

Gydo net labiausiai užsisėjęsias chroniškas vyrų, moterų ir kūdikių
ligas. Galima susikalbėti, lietuviškai, lenkiškai, rusiškai ir vokiškai.

51 N. Washington St., Wilkes-Barre, Pa.

OFFICE NEW PHONE 37.

RESIDENCE 1100.

LIETUVIŲ ADVOKATAS

JONAS S. LOPATTO

47-48-49 Bennett Building, Wilkes-Barre, Pa.

Norintieji pasiskolinti pinigų ant pirmo mortgage,
arba pirkti namus lai kreipiasi.**DR. I. W. MENDELSON,**

Lenkiškas Gydytojas.

PRIEMIMO VALANDOS: 8—10 iš ryto, 3—4 po piet, 7—8 vakare.
50 South Washington St. Wilkes-Barre, Pa.
Peoples telephone 1585. Bell telephone 756.

PIRKITE DVI LABAI GRAŽIAS

D R A M A S :

Juodoji Suemite,
Mažiute Aprikiute,
kaina 20 centu,ir Šventoji Agnete,
kaina 15 centu.

Sudėtos pas Joną Daugirdą. Adresas:

JONAS DAUGIRDAS,

P. O. Box 413,

Girardville, Pa.

TAMIKYTE LIETUVIAI!Kelionė per jures. Tūkstančiai tūkstančių mūsų tautie-
čių keliauja į prigimtą šalį ir iš tenai atgal į Ameriką, o visi
labiausiai užganėdinti, kurie perka laivakortes pas:**JONA NEMETH'A,**

3 N. MAIN ST., WILKES-BARRE, PA.

O kodėl? Nes turi gerą prižiūrėjimą, parankią kelionę,
kad tartum kaip ir pačios kompanijos būtų pirkę laivakortes.
Siuntimas pinigų greičiausias ir pigiausias pasaulyje.**J. F. Gillis,**

Pas jį galima gauti visokių torielų, bliūdų, stiklų.

puodų, liampų ir visokių virtuvei reikalingų daiktų.

Yra iš ko pasirinkti. Ateikite persitikrinti.

102—104 S. MAIN ST., WILKES-BARRE, PA.

**Wilkes-Barre Deposit & Savings
BANK,**

71 PUBLIC SQUARE, WILKES-BARRE, PA.

KAPITOLAS \$150.000. PERVIRŠIS \$375.000.

Moka 3-čią nuosimintį nuo sudėtų joje pinigų.

Banka atdara kasdien nuo 9 ryto iki 3 popietų, su-
batomis nuo 9—12 vidurdienyje.

Galima susikalbėti lenkiškai.

DR. ALFRED J. WENNER,

77 South Washington Str.

Wilkes-Barre, Pa.

JUOZAS SUKIS,

Geriausias fotografistas visoje apylinkėje.

Norinčius priėmą mokytis ant fotografo. Visi lie-
tuviai privalo traukti savo paveikslus pas viengentį.

18—20 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

Swalm Hardware Co.,

No. 21 North Centre Street,

POTTSVILLE, PA.

Įvairiausi geležiniai daiktai, tepalai, stiklas, dudos,
plasteris, irankiai, sportiniai ir naminiai daiktai.